

Polyteekkari

Polytekaren

>> NRO 16/2005 TKY OTANIEMI

VUOSIJUHLARAPORTTI

Kaikille ei löytynyt seuralaista s. 16

URA JA TULEVAISUUS -REKRYTOINTILIITE s. 8-13

The heart of your building

*be where you
want to be*

Kohti kesätöitä!

KONEen matkassa kehität osaamistasi ja tutustut työelämään monikansallisessa ympäristössä. Olemme kiinnostuneita tuoreista kyvyistä - sinusta, joka jo opiskelu-aikana etsit haasteita ja haluat kokeilla rajojasi.

KONE on maailmanlaajuisesti teknologiajohtajana tunnettu palveluyritys. Sen innovatiiviset tuotteet kuljettavat päivittäin satoja miljoonia ihmisiä ympäri maailmaa. KONE myy, valmistaa, asentaa, huoltaa ja modernisoi hissejä ja liukuportaita sekä huoltaa rakennusten automaattiovia.

Kiinnostaako sinua kesäharjoittelu innovatiivisessa ympäristössämme? Haku KONEen kesätyöpaikkoihin alkaa aivan pian ja tarjolla on haasteellisia tehtäviä sekä Suomen että ulkomaan yksiköissämme.

Klikkaa itsesi osoitteeseen www.kone.com/careers.

DIPPAINSSILLA ON HYVÄ PENETRAATIO TYÖMARKKINOILLA

Toimittajalta

iplomi-insinöörien ja teekkarien työmarkkinatilanne on vähintään kieroutunut. Työttömyysprosentti on huikeat kolme (3) prosenttia, joka tarkoittaa lähinnä normaalin työpaikan vaihtamisen aiheuttamaa väliaikaista toimetttömyyttä. Kuitenkin mieliin on iskostunut käsittämätön pelko työttömyydestä, joka vaivaa kyllä muita korkeasti koulutettuja aloja. Tämän pelon ajamina teekkareita ajetaan kuin karjaa antamaan sielunsa saatanalle.

”Myy itseäsi työnantajalle, markkinoi osaamistasi.” TKK:n rekrytoinnin työpaikan hakuohjeet kuulostavat yllättävän paljon samalta kuin toimintamallit työn saamiseksi Vaasankadun markkinoilla. Työhaastattelussa eteen työnnetään päiväkahvia ja kuivaa pullaa, jonka jälkeen siirrytään siihen varsinaiseen peekooon eli pieniin ja keskusuiiruiin yrityksiin. Oleellisinta on näyttää haluttavalta, halukkaalta ja markkinoida osaamistaan. XML-, PHP-, Java- ja suihinottotekniikat etusijalle.

Vastaava retoriikka toistuu rekrytointimessuilla, joissa firmat houkuttelevat lahjakkuuksia kilvan oman takin alle. Toinen toistaan houkuttelevampi ständi markkinoi firman menestystä ja hyvän työnantajan roolia. ”Tule tule, ota karkki, setä ei tee pahaa.” Marianne vaikuttaa houkuttelevalta, mutta sedällä on hassu teltta poplaritakin etumuksen kohdalla.

Karkin kaverina tuleva keppinen on ylityöt. Miten tyhmä huora pitää olla, että tekee töitä ilmaiseksi siksi, että tittelinä on johtaja? Jos hankit itsellesi päiväkahviseuraa lehti-ilmoitusten palstoilta, niin luuletko että saat toisen vedon ilmaiseksi antamalla huoralle oman työhuoneen ja titteliksi blowjobmanager? Enpä usko. Diplomi-insinööri sen sijaan kumartaa ja nuolee vielä kepin pään puhtaaksi. Johtavassa asemassa olevan henkilön työtunteja ei juurikaan lasketa.

Siinä missä prostituoitu omistaa tuotantokoneistonsa jo oletusarvoisesti, tuntee yrityksensä omistajaksi tai osakkaaksi päässyt dippainssi saavuttaneensa jotain erikoista. Todellisuudessa dippainssi on sitouttanut itsensä yritykseen, ja orjan kahle kilahtelee jalassa. Valta ja vapaus tarkoittaa ennen kaikkea vapautta päättää omista työajoista. Tässä vaiheessa vanha pelsepuupi hykertelee jo tyytyväisenä, koska osakas ei työntekoa lopeta ennen kuin haudassa.

Miltä kuulostaa ajatus yrityksestä, jolla on hallussaan kymmenientuhansien työntekijöiden tiedot ja valta päättää, kuka valitaan töihin? Vielä kun lisäksi toimialana on konsultointi, niin samalla saa vallan päättää tärkeistä asioista ilman todellista vastuuta. Työvoimatoimisto pelkäästään tarjoaa ihmisten yhteistietoja, mutta kunnan henkilöstökonsulttifirma tekee lisäksi myös työntekijävalinnat. Yrityksen tarkoituksena on tehdä voittoa sillä, että saa työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamaan. Jos työvoima tarkoittaa ylempiä toimihenkilöitä, jotka innoissaan puurtavat itsensä hengiltä ja tekevät ylityötä ilmaiseksi, niin onko orjakauppa kovin kaukana?

Ehkä siitä kolmen prosentin työttömyydestä ei tarvitse olla huolissaan, ehkä ennemmin työllisyydestä. Ylityöt kertovat, että töitä olisi, ja kolmen prosentin työttömyys on lähinnä naurettava. Olisiko optimistista ajatella, että jos kukaan ei tekisi ylityötä, tekijöitä tarvittaisiin enemmän, työvoiman kysyntä kasvaisi ja palkat nousisivat? Osaavalle töitä löytyy aina ja jos ei kotimaasta, niin ulkomailta, missä palkkakin on yleensä parempi. Huorakin tietää, etteivät työt tekemällä lopu ja rajan takana on parempi heittää keikkaa.

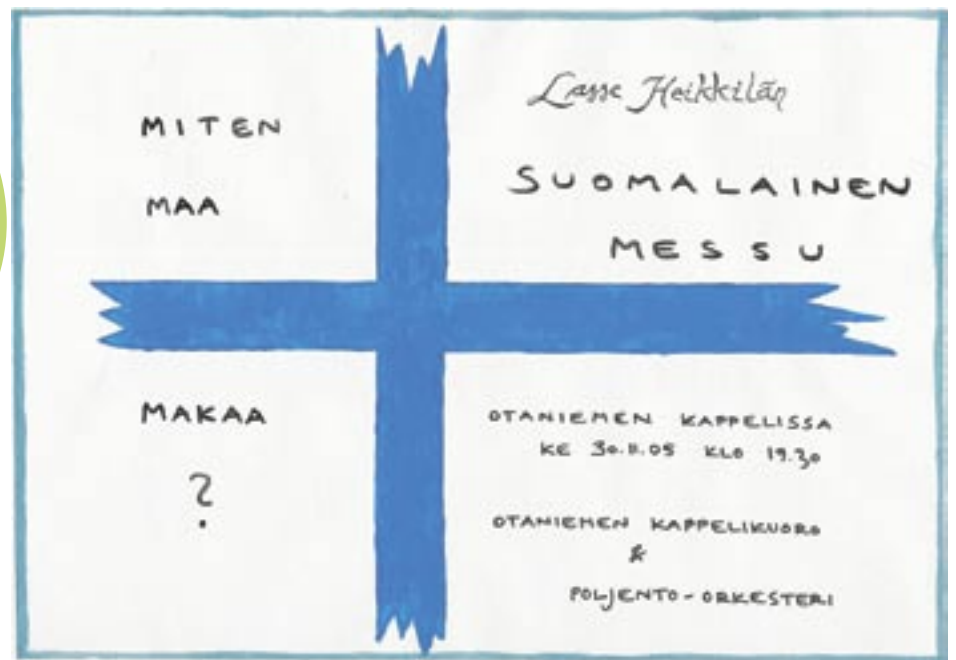
Jutun ainut fakta: Töistä saa palkkaa, kannattaa mennä töihin.

Juho Pentikäinen

KUULTUA:
– Hallitus pitää tätä meidänkin liikettä hormonihouruisena nuorisoradikaalina liikkeenä.
Kuultu SYL:n liittarissa

23.11. 2005

Polyteekkarin Ura ja tulevaisuus -extra

Ville Halkola voitti sitsilaulukilpailun s. 5
Ruoka-apua köyhille tekkareille s. 6
Metrolla Otaniemeen s. 7
Ura ja tulevaisuus 8–13
Alfa-urosten kamppailua johtajuudesta s. 9
Topias Siren Itävallassa s. 14–15

Kannen kuva: Anssi Krooks

TKY on jo vanha!

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kempainen, kalle.kempainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunrykki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440

(paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntäival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 7.12.

Aineisto toimitukseen 30.11. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille

UPM-Kymmene

Liittokokous liputti kilpailukyvyn puolesta

Suomen ylioppilaskuntien liiton liittokokous Espoon Korpilammella sujui tänä vuonna varsin sopuisassa hengessä. Edes SYLLin pitkään valmistellun strategiapaperin hyväksyminen ei tuottanut ennakoon pelätyn kaltaista vääntöä ja tuskaa 17.–19. marraskuuta pidetyssä liittarissa.

Alkuperäisen esityksen mukaisesti SYLLin arvot voi tiivistää liittokokouksen jälkeenkin neljään eri teemaan: vastuullisuuteen, muutostykyisyyteen, aktiivisuuteen ja erilaisuuden arvostamiseen.

Liittokokouksen avannut ope- tusministeri **Antti Kalliomäki** (sd) kehui puheessaan tutkintojen kaksiportaistamisen kansainvälistymistä edistäviä vaikutuksia.

– Minä en pidä pahana, että kansainvälistymisjaksoa suunnitellaan pakolliseksi osaksi henkilökohtaista opintosuunnitelmaa, Kalliomäki sanoi.

Lisäksi Kalliomäki kertoi, että opiskelijoilta tulevaan palautteeseen ja opiskelijoiden hyvinvointiin pyritään kiinnittämään jatkossa entistä enemmän huomiota korkeakoulujen tuloksellisuutta arvioidessa.

MIKKO ARVINEN

Äänestyksessä kaksi kolmasosaa liittokokousedustajista katsoi, että opintotukea tulisi kehittää jatkossakin selvästi tukipainotteisesti tulo- rajojen nostamisen sijaan.

– Tämä on ollut ylioppilasliik- keessä perinteinen arvokysymys. Lähinnä kauppatieteiden ja tekniikan opiskelijat ovat katsooneet, että tulo-rajat pitäisi korottaa, SYLLin nykyisen hallituksen sopovastaava

Petri Eklund sanoi.

Eklundin mukaan tulo-rajat ei kuitenkaan pidä unohtaa, vaikka pääfokus tulee olemaan liittokokouksen tahdon mukaisesti opintorahan kehittämisessä.

JYY:n entinen pääsihteeri **Kasper Lau- nis** toimi monien aikaisempien vuosien tapaan kokouksen puheenjohtajana.

– Pirun työntäyteisiä päiviä oli. Jossain vaiheessa esimerkiksi pu-

heenjohtajan valinta näytti ulko- puolisesta ihan selvältä, mutta jän- näksi se kuitenkin meni, Launis sa- noi kotimatkakyytiä odotellessaan.

Täysistunnot sujuivat kohtalai- sen vähällä väännöllä hyvin valmis- teltujen esitysten ansiosta. Esimer- kiksi hallituskandidaatteja haasta- teltiin perjantaina pitkälle yöhön, ja suurin osa liittokokousedustajista oli saapunut paikalle nimenomaan

vaikuttamaan ja te- kemään päätöksiä. Toisaalta ammatti- maisuudella oli myös varjopuolensa.

– Tänä vuonna oli vielä kuivempaa kuin viime vuonna. Joskus on ollut oikein reip- paita baarityöryh- miä, mutta jos tänä vuonna dokattiin, niin sitten ihmiset dokasivat piilossa. Meno oli sen oloista, että otetaan aikuis- maisesti pari kaljaa, Kasper Lau- nis pa-

hoitteli.

Onneksi ainakin Tuhatkunta oli kuulemma herättänyt öiseen aikaan pahennusta ”Sauli Niinistö, Sauli

Niinistö” -kailotuksellaan. Toisaalta erilaisten mielipiteiden yhteentör- mäykset ovat ehdottomasti liittoko- kouksen parasta suolaa.

– Tämä on hieno paikka tavata yhteiskunnallisista asioista kiinnos- tuneita nuoria ihmisiä ja päästä kes- kustelevaan ja väittelemään heidän kanssaan. Täällä on ollut todella mielenkiintoista, TKY:n hallituk- sen kopovastaava **Sini Numminen** sanoi.

Keskustan Opiskelijaliiton pu- heenjohtaja **Marisanna Pyykkö- nen** piti tämänvuotista liittokoko- usta tavallista epäpoliittisempaan. Pyykkönen katsoi, että toisin kuin viime vuoden liittokokouksessa, ei SYLLin yhteiskunnalliseen rooliin kiinnitetty tänä vuonna juurikaan huomiota.

– Nyt puhuttiin enemmän opis- kelijaliikkeen lähitulevaisuuden tär- keimmistä tavoitteista. Oli ehkä hy-

väkin, että koko porukka keskittyi tällä kertaa tärkeimpiin koulutus- ja sosiaalipoliittisiin tavoitteisiin, Marisanna Pyykkönen sanoi.

KOKOOMUSLAINEN PUHEENJOHTAJA

Liittokokouksen viimeisenä päivä- nä hyväksyn kannanoton mukaan yliopistokoulutuksessa pitäisi kiin- nittää nykyistä enemmän huomio- ta kansainvälisen kilpailukyvyn var- mistamiseen. Kannanoton mukaan kansainvälisessä kilpailussa menes- tyminen edellyttää, että yliopistot valitsevat omat vahvuusalueensa tarvittaessa nykyisiä koulutusalo- jaan karsimalla.

Kannanoton hyväksyminen ei su- junut yksimielisesti, sillä läheskään kaikki liittokokousedustajat eivät olisi olleet halukkaita liputtamaan korkeakoulujen kilpailuttamisen puolesta. Kannanotto on kuitenkin linjassa **Ilkka Wennbergin**, SYLLin ensi vuodeksi valitun hallituksen ko- koomuslaisen puheenjohtajan näke- mysten kanssa. Tampereen yliopis- ton ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtajana vuoden loppuun toimiva Wennberg linjasi puheen- johtajaksi valintansa jälkeen, että korkeakouluverkkoa tulee tarkastella kriittisesti yliopistojen kilpailukyvyn lisäämiseksi.

TKY:n hallituksen puheenjohta- ja **Christian Elgin** mukaan TKY:n tärkein tavoite oli muuttaa liittoko- koussääntöjä niin, että kokousedus- tajat voisivat käyttää valtakirjoilla kahta ääntä kokouksessa. Näin esi- merkiksi TKY:n ei tarvitsisi lähettää joka vuosi liittokokoukseen yli kym- mentä edustajaa ja heidän henkilö- kohtaisia varamiehiään. Tämä esitys ei mennyt läpi, mutta liittokokous hyväksyi kuitenkin TKY:n ponn- en, jonka mukaan SYLLin hallituksen pitää pohtia ensi vuonna, tarvitseeko jokainen kokousedustaja henkilö- kohtaista varamiestä, vai riittäisikö pienempikin varamiesjoukko.

Juhani Nokela ja Oberon Pakkanen vastasivat kokouksen äänestystekniikasta.

HENKILÖVALINNOISTA KÄYTIIN TIUKKAA VÄÄNTÖÄ

Hallinto- ja oikeustieteen ylioppilas Ilkka Wennberg valittiin hallituksen puheenjohtajaksi selvästi 97 äänellä noin 150:sta. Puheenjohtajan lisäksi liittoko- kous valitsi SYLLin ensi vuoden hallitukseen kuusi jäsentä: Eeva Heinosen Turun kaup- pakorkeakoulun ylioppilaskunnasta, TKY: n Hanna Koskisen, Mikko Koskisen Turun yliopiston ylioppilaskunnasta, Kirsi Martti- sen Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnasta, Karri Mikkosen Kuopion yliopiston ylioppi- laskunnasta ja Liisa Selveniuksen Helsingin yliopiston ylioppilaskunnasta.

Hallituksen kuudelle rivipaikalle oli tänä vuonna tarjolla seitsemän ehdokasta, ja pien- tä Vaasan yliopiston ylioppilaskuntaa edusta- nut Piia Rekilä joutui tyytymään suurempien ylioppilaskuntien sanelemaan tulokseen.

Teekkarit lähtivät aluksi hakemaan halli- tuksen puheenjohtajan paikkaa, mutta Tam- pereen teknillisen yliopiston ylioppilaskun- nan hallituksen puheenjohtaja Leo Purkonen hävisi äänestyksessä kahden muun kandidaa- tin kanssa. Kun puheenjohtajuutta ei tullut, katsoivat teekkarit tärkeäksi lähteä varmista- maan hallituksen teekkariedustusta. Monet

liittokokousedustajat pahoittelivat kuitenkin teekkarireiden tapaa ilmoittaa omasta ehdok- kaastaan vasta viimeisellä hetkellä kun kaik- ki muut kandidaatit oli jo haastateltu.

– Ei se ihan yleisten pelisääntöjen mukais- ta ollut. Kaikki muut ehdokkaat haastateltiin päivää aikaisemmin, joten olisi ollut muka- vaa jos hän olisi ollut samalla viivalla muiden kanssa, HYY:n Ilkka Pölönen pahoitteli.

TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christi- an Elg torjuu kritiikin.

– SYLLin hallitusvalinnat eivät koskaan mene kauniin ideologisesti, ja tämä on sitä taktikointia, Christian Elg sanoi.

Liittokokouksen puheenjohtajalta riitti ymmärrystä molemmille näkemyksille.

– Siitä voi olla montaa mieltä, onko se hy- vää kokoukulttuuria, että päätöksiä tehdään piilossa, mutta se on SYLLiläistä kulttuuria, ja sitä se on ollut aina, Kasper Lau- nis sanoi.

Valintansa jälkeen iloinen Hanna Koski- nen lupasi olla unohtamatta Otaniemeä ja paikallisia teekkareita. Hanna Koskinen on TKY:n nykyinen korkeakoulupoliittinen sihteeri, ja vastaavissa tehtävissä jatkaminen tuntuisi luontevalta myös SYL:n hallitukses- sa. Kopovastaavan paikasta saattaa kuitenkin tulla vääntöä Koskisten välillä, sillä myös Tu- rusta hallitukseen valittu Mikko Koskinen kertoi aikaisemmin Turun ylioppilaslehdessä nimenomaan koulutuspolitiikan kiinnosta- van.

Virallinen totuus

Susanna Nordstén
TKY:n hallitus,
kansainväliset asiat

EI MISTÄÄN KOTOISIN

Joukkoliikennealennus on, kunnallinen terveydenhuolto on, kotikunta on – vaan eipäs kaikilla olekaan. Ulkomaalaiset opiskelijat jäävät jälleen heikompaan asemaan. Kun suomalainen muuttaa, hänen kotipaikkansa muuttuu myös. Osoitteenmuutosilmoitus vain postiin ja asia on kunnossa. Ulkomaalaisille opiskelijoille asia ei suinkaan ole näin helppo. Heidän kotikuntaoikeutensa riippuu tällä hetkellä siitä, mistä kunnasta he asuntonsa saavat. Mikäli asunto on Itäisen satamakaupungin puolella, kotikunnaksi merkitään Helsinki. Mutta tilanne on aivan toinen, jos asunto on Espoon puolella: silloin kotikunnan kohdalla lukee ulkomaat.

Kansainvälistymisestä toivotetaan joka puolella. Myös TKK asetti kv-strategiassaan vuonna 2002 tavoitteeksi, että vuoteen 2005 mennessä 10 % kaikista tutkinto-opiskelijoista on ulkomaalaisia. Ulkomaalaisten myös toivotaan integroituvan hyvin suomalaiseen elämään ja kulttuuriin. Kuitenkin jo ensi metreillä maahan saavuttua byrokraatia tulee vastaan. Kotikuntalaissa on lause, jota maistraatit tulkitsevat eri tavoin: 17 yliopistokuntaa myöntää

kotikuntaoikeuden ulkomaalaisille opiskelijoille, 13 ei. Espoo on kuulunut ei-kastiin, kunnes kaikessa hiljaisuudessa tänä syksynä maistraatti alkoi myöntää kotikuntaoikeuksia myös ulkomaalaisille opiskelijoille – tosin ilman terveydenhuoltopalveluita. Jo vuosi takaperin ylioppilaskunta tarttui tähän epäkohtaan, ja nyt asia on sisäministeriössä ja laki muutoksen alla. Uusi laki tulee muuttamaan tilanteen niin, että joko kaikki ulkomaalaiset opiskelijat Suomessa saavat kotikuntaoikeuden tai sitten kukaan ei sitä saa.

Viime keväänä julkaistussa viiden ylioppilaskunnan selvityksessä ulkomaalaisista opiskelijoista neljännes vastanneista koki joutuneensa syrjityksi, ja heistä valtaosa nimenomaan byrokraattisesti. Mikäli Suomen halutaan kansainvälistyvän, nyt olisi aika puuttua byrokratian koukeroihin ja mahdollistaa myös ulkomaalaisten opiskelijoiden integroituminen suomalaiseen yhteiskuntaan.

Yhteisvoimin teekkarin etujen puolesta

KUKA PITÄISI TEEKKARI PUOLIA, ELLEI TEEKKARI ITSE? EDUNVALVONTAJAOSTON TYÖRYHMISSÄ PIDETÄÄN HUOLTA SIITÄ, ETTÄ OTANIEMEN OPISKELIJOIDEN ÄÄNI KUULUU KAIKKIIN SUUNTIIN. UUDET JÄSENET OVAT AINA TERVETULLEITA MUKAAN, JA HAASTEITA KAIPAAVAN KANNATTAA MUISTAA MYÖS JOULUKUUN JA OSTOHAKU.

TKY:n Edunvalvontajaostolla on lupaava nimi. Pitääköhän se melua Otaniemessä opiskelevien ja työskentelevien puolesta?

Kyllä vain, käytännössä tosin muutaman mutkan kautta. Edunvalvontajaoston puheenjohtaja **Jarno Vanhatalo** selvittää, että jaosto kokoaa yhteen työryhmiä, jotka toimivat omilla aloillaan. Edunvalvontajaoston tärkeimpänä tehtävänä on tarjota oma foorumi ja virkistystoimintaa työryhmien puheenjohtajille, ja lisäksi se toimii linkkinä TKY:n ja työryhmien vä-

SUVI UOTINEN

lillä. Vertaistukea ja tiedonkulun edistämistä siis.

Entäs sitten ne työryhmät? Mil-laisia etuja niissä valvotaan? Vanha-talo kertoo, että edunvalvontajaosto kokoaa yhteen seitsemän ryhmän puheenjohtajat, ja ryhmien toiminta jakaantuu kolmelle alueelle. Joukkoliikennetyöryhmä ja uusin tulokas kuntavaikuttamistyöryhmä valvovat teekkarin etuja kunta-asioiden osalta. Haloped- ja kiltatyöryhmä pitävät huolta opinto- ja koulutuspoliittisista asioista. Lisäksi jaostoon kuuluu kolme kansainvälisiin asioihin keskittyntä ryhmää: BEST, ESN-TKY ja kv-ISOhenkilöt.

Lauri Pitkänen on jo toista vuotta joukkoliikennetyöryhmän puheenjohtajana.

– Lähinnä tämä on virkamiesasi-antuntijaryhmä. Kun TKY:tä pyydetään ottamaan kantaa joukkoliikenneasioihin, niin meiltä kysytään mielipidettä. Toisaalta me myös nyimme hallitusta hihasta, jos on

jokin asia, johon TKY:n pitäisi meidän mielestämme ottaa kantaa.

Teknillistä fysiikkaa opiskeleva **Lauri Haapamäki** vetää kiltatyöryhmää, joka kokoaa kaikkien kiltojen opintovastaavat saman pöydän ääreen.

– Saamme paremmin kulkemaan tietoa TKY:n ja kiltojen välillä, ja sitä kautta myös osastojen ja TKY:n välillä. Tavoitteena on, että pysyisimme paremmin kuulemaan, mitä jokainen opiskelija haluaa, ja sitä kautta vähentämään opintoihin liittyviä ongelmia.

Kansainvälistä näkökulmaa tuo **Mikko Fallenius**, joka on ollut BEST:n toiminnassa mukana vuodesta 2002 ja toiminut myös yhdistyksen puheenjohtajana. Kuukausi sitten n:n vuoden tietoteekkari luovutti puheenjohtajan manttelin seuraajalleen, koska valmistumiskii-reet painavat jo päälle.

– BEST on eurooppalainen teek-karijärjestö, joka tarjoaa jäsenilleen monenlaista aktiviteettia. Helppo ja edullinen tapa päästä ulkomaille, Fallenius sanoo.

VAIKUTTAMISTA MONEEN SUUNTAAN

Mitä konkreettista työryhmissä on sitten saatu aikaan lähiaikoina?

Georgi Eremenko

Neljä miestä teekcareiden etujen puolesta. Lauri Pitkänen joukkoliikennetyöryhmästä (vas.), BEST:n ex-aktiivi Mikko Fallenius, edunvalvontajaoston puheenjohtaja Jarno Vanhatalo ja kiltatyöryhmän Lauri Haapamäki.

Joukkoliikennetyöryhmän Lauri Pitkäselle tulee heti litania parannuksia mieleen.

– Keväällä teimme HYY:n kanssa yhteisen kannanoton opiskelijalipujen hinnoista. Toivottavasti sillä oli myönteistä vaikutusta Vantaan päätökseen nostaa opiskelija-alennus 25 prosentista 50:een. Ja kun täysimittainen Jokerilinja aloittaa ensi vuoden syksyllä, se pysähtyy kahdessa paikassa Otaniemessä yhden sijaan. YTV:n kanssa on väännetty kättä siitä, että linjan 106 myöhäisimmät vuorot kiertäisivät Otaniemen kautta, jotta täältä pääsisi Leppävaaraan iltaisin muutenkin kuin taksilla.

Lisäksi tarkkailussa on ollut Etelä-Espoon raideliikenne- ja metrokysymys. Metron rakentamista kannatetaan TKY:n hallituksen linjan mukaisesti, mutta Pitkänen kertoo, että työryhmän sisällä on esitetty myös muita vaihtoehtoja.

Lauri Haapamäki on puolestaan pyrkinyt tarjoamaan kiltatyöryhmän opintovastaaville enemmän koulutusta. Vanhatalo lisää, että työryhmän jäsenillä on ollut tärkeä rooli esimerkiksi kesäopetuksen kehittämisessä.

BEST:n lähiaikojen saavutukset ilahduttavat Mikko Falleniusta.

– Olemme saaneet joitakin uusia aktiiveja mukaan. Puheenjohtaja osallistuu myös euroopanlaajuisen BEST:n kokouksiin. Se on mukana EU:n puiteohjelmissa, eli olemme

parantamassa koulutuksen tasoa myös kansainvälisellä tasolla.

– Edunvalvontajaoston työryhmien puheenjohtajapaikat BEST:iä ja ESN-TKY:tä lukuun ottamatta täytetään vielä tämän syyslukukauden puolella. Mitkä ovat puheenjohtajaksi valittavan tärkeimmät ominaisuudet, ja millaisia haasteita toimessa odottaa?

Lauri Haapamäki pitää kiltatyöryhmän tärkeimpänä haasteena tehokkaan koulutuksen järjestämistä heti vuoden alussa.

– Aktiivisuus on puheenjohtajan tärkein ominaisuus. Koulutuspolitiikan tuntemus auttaa toivottoman paljon, mutta se ei ole välttämätön edellytys, koska kaikesta voi kyllä ottaa selvän jos haluaa.

Lauri Pitkänen toteaa, että puheenjohtajan paikalla kiinnostus työryhmän toiminta-alueeseen eli joukkoliikenneasioihin ja yleises-tikin yhteisiin asioihin on tärkeää. Ja ihmisten kanssa on tultava hyvin toimeen.

Vaikka oma aika ei riittäisikään aktiiviseen toimintaan, kannattaa työryhmät pitää mielessä. Lauri Pitkänen lupaa, että niiden kautta asiat menevät helposti eteenpäin.

– Jos joku ajattelee, että TKY:n jäsenet ovat kovin kiireisiä, niin me emme ole. Meillä on aikaa kuunnella tosi pieniäkin juttuja ja kysymyksiä. Jäsenistöllä on varmasti paljon sellaista mielessä, joka jää meiltä usein kuulematta.

CÄNNÄRIT

SYYSMASENNNUKSEEN ON LÄÄKE

30.11.2005 / 21:00

CLUB OOPPERA

LISÄTIETOJA JA OHJELMA OSOITTEESSA:

[HTTP://CANNARIT.TIETOKILTA.FI](http://cannarit.tietokilta.fi)

Laulellen teekkari- laulukirjan läpi

TKY:N VUOSIJUHLAVIIKON PERINTEISIIN KUULUU TEEKKARILAULUKIRJAN LÄPILAUU. TÄNÄ VUONNA TILAISUUS JÄRJESTETIIN OTARANNAN KATTOSAUNALA. TILAISUUDEN OLI MÄÄRÄ ALKAA KELLO 17, MUTTA SILLOIN LAULAJIA OLI PAIKALLA VAIN NOIN VIISI. VÄHITELLEN PORUKKAA ALOI VALUA PAIKALLE LISÄÄ, JA LAULU-URAKKA PÄÄSTIIN ALOITTAMAAN NOIN KYMMENTÄ YLI.

Ensimmäisenä ilmoille kaajahti polyteknikkojen marssi, josta laulettiin 1. ja 3. säkeistö. Tässä vaiheessa laulajia oli paikalla jo parikymmentä. Laulamista voisi ehkä kuvailla sanalla pliisu. No, porukka ei ollut ehkä vielä kunnolla lämmennyt tunnelmaan. Seuraavana seurannut analysilaulu oli paljon parempi suoritus. Laulun jälkeen keskusteltiin hieman epäselväksi jääneestä melodiasta. Vaisulla linjalla jatkuu myös laulu ”Mittari

SANTERI KONTINEN

tanssii pyykin päällä”. Pohjanoteeraus saavutettiin KIK:n marssissa, jota kukaan ei osannut. Yllättävää oli, että hiukan TKY-henkisemmistä lauluista melkein pä parhaiten osattiin latinankielinen Vivat polytechnicum. Erityismaininnan ansaitsee myös se urhea puutyttö, joka veti Puumiehen hymnin lähes yksin.

Hieman pakkopullamainen ote – paitsi ehkä maapuolustushenkisimpien mielestä – jatkui kun siirryttiin laulamaan Maammelaulu, joka laulettiin myös ruotsiksi, ja Finlandian kaltaisia kansakunnan kestopuosikkejä. Yritys oli kovimmillaan Jääkarinmarssin ja Sillanpäänmarssilaulu aikana. TKK:lla opiskelee ilmeisesti melko isänmaallista porukkaa, tai sitten innostus on selittävässä sillä, että suurin osa on käynyt viihtymässä armeijan kurkkusalateissa.

HILPEÄMPIÄ LAULUJA

Onneksi kohta päästiin hilpeimpiin lauluihin, kun alettiin kahla-

ta Teemu Teekkaria läpi. Tässä vaiheessa laulajia oli paikalla arviolta parikymmentä, ja lisää valui sisään koko ajan. Laulukirjan rakennetta suunniteltaessa on ehkä mietitty sitä, että alussa ovat laulut, jotka laulukirjassa pitää olla, ja sen jälkeen ne, jotka ovat mukavia laulaa. Eli kun alun ”pakollisista” on selvitty läpi, on laulajilla vielä energiaa laulaa hauskemmat laulut loppuun. On tietysti mahdollista, että olen vain sniidu, joka ei ymmärrä hyvän päälle.

Seuraava tutumpi laulu oli numero 23 eli Ikuisen teekkari laulu. Laulu ei ole henkilökohtainen suosikkini. Syynä saattaa olla hivenen laahaava sointukulku tai sitten mahdollisesti opintoni, jotka uhkaavasti muistuttavat whiskyä, joka on kaadettu niin sanotusti ”on the rocks”. Laulu kuitenkin osattiin hyvin, mikä on totta kai positiivista. Ehdoton piristysruiske tapahtumalle oli hauska ja anarkistinen numero 28 Laulu hallituksesta. Myös **Kaarlo Väisänen** oli saapunut jos-

sain vaiheessa paikalle, onneksi, koska kun alettiin laulaa laulua 41 Vi äro teknologer, hän oli suurin piirtein ainoa, joka kipaleen osasi. Uusi tuttavuus ainakin minulle oli 47, Excursiolaulu, joka oli todella hauska ja teekkarihenkinen värssy. Ruotsalaisille kuittailtiin lauluissa Olof Palme -visanissa ja Vem kan flyga med JAS-gripen-laulussa, mikä tietenkin innosti kaikkia.

Vaikka lauluja oli lurauteltu jo alun seitsemänkymmentä, säilyi meininki ja into edelleen hyvänä. Laulajat innostuivat entisestään, kun päästiin pilkkaamaan kommunisteja ja neuvostomaata. Ilkikuriisuus vetoaa teekkareihin. Hivenen muunneltu numero 79 Iloinen Andersson toi mieleeni ala-aste-aikoinani tapahtuneen lento-onnettomuuden, jossa Israelilainen Boeing 747 rahtikone törmäsi Amsterdamilaiseen kerrostaloon fataalein seurauksin. Välitunneilla lauloimme ”iloinen Amsterdam.”

LAULAJA JAKSAVAT, TOIMITTAJA VÄSÄHTÄÄ

Kun lauluja oli takana 95, alkoi toimittaja jo hiukan väsähtää, mutta laulajat eivät niinkään. Hauskat juomalaulut ovat kuitenkin aina paikallaan, kuten esimerkiksi numero 97 Meidän tarjoilija. Suomalainen juomakulttuuri on aivan liian synkistelevää, ja hauskat juomalaulut ovat varmasti tervetulleita.

VILLE HALKOLA – SITSILAULUNIEKKOJEN YKKÖNEN

Teekkarilaulukirjan läpilaulun yhteydessä järjestettiin TKY:n sitsilaulukilpailun palkintojenjako. Tuomariston mielestä parhaan laulun oli tällä kertaa kirjoittanut **Ville Halkola**. Halkola oli tietenkin ilahtunut palkitsemisestaan. Viime vuonna hän oli jäänyt harmittavasti toiseksi vastaavassa kilpailussa. Halkolan mukaan laulu oli lyhyt ja napakka. Laulun Ville sai aikaan maateissaan sairaana

112 pienet sienet elähdyttää jälleen ilkikurisuudellaan.

Porukka illassa sen kuin lisääntyy. Laulajia on saunalla jo kolmisenkymmentä. Innostus säilyy edelleen. Laulu 151 Halfvan innosti laulajat vaikuttavaan yhteislauluun. Hieno oli myös numero 158 Tosi miehen viinalaulu, joka esitettiin loistavasti kaanonina.

Kaksi ja puoli tuntia on jo mennyt, mutta meininki paranee entisestään. Laulukirjan laulun 175 esitys on taas uskomattoman hyvä kaanon. Alussa sovittiin, että laulut pidetään yhden säkeistön mittaisena. Laulajat kuitenkin haluavat enemmän, ja laulut tuntuvat vain venyvän. Taas seuraa erinomainen kaanon: numero 190 Olutkaanon. Kolme ja puoli tuntia on mennyt, ja laulajia on edelleen sitkeästi parikymmentä. Muutaman kymmenen juomalaulun jälkeen siirrytään toiseen miehen sekavaksi saavaan asiaan: naisiin.

Laulu 230 Niin minä neitonen sinulle laulan, on varmasti laulukirjan vaivaannuttavin kappale. Sere-nadien jälkeen siirrytään iskelmä-lisempiin kipaleisiin, joiden jälkeen on vuorossa pikkutuhmia lauluja, jotka ovat tuntuvat olevan hyvin suosittuja – tietenkin. Vihdoin numeron 271 kohdalla tulee viimeinen laulu.

kotonaan. Koska mitään erityisempää tekemistä ei ollut, hän päätti miettiä ehdotuksia sitsilaulukilpailuun. Lauluja syntyi lopulta neljä, vaikka raja oli kolme. Voittajakappale Halkolalta syntyi vartissa, ja melodiaa hän kertoi miettineensä parikymmentä minuuttia. Halkola kertoo osallistuvansa mahdollisesti ensi vuonna järjestettävään laulukilpailuun mahdollisuksiensa mukaan.

Tulevaisuus

Gallup

JUHO PENTIKÄINEN

1. Mitä teet 5 vuoden päästä?
2. Mitä teet 10 vuoden päästä?
3. Johtuvatko tämän syksyn lämpimät säät ilmastomuutoksesta?

Jussi Lehtinen,
Tuta, I

1. Toivottavasti olen valmistunut. En asu Espoossa.
2. Mä olen 30 v. Vietän 30-vuotissynttäreitä.
3. Musta tuo on viilentynyt koko ajan.

Mikaela Wikström
Arkada

1. Jaa. Varmaankin vakuutusyhtiössä tai ulkomailla töissä.
2. No vaikeata sanoa. Ehkä mä olen kotona hoitelemassa lapsia. Varmaan töissä. Toivon, että ainakin jossain vaiheessa ulkomailla.
3. No se on sillä tavalla ikävä juttu, ettei sen kuulu olla niin. Itsekkäästi jos ajattelee, niin lämpimät ilmat ovat mukavat. Mutta ei varmaan kaikkien kannalta hyvä.

Johanna Pentti,
Puu, III

1. Toivottavasti olen töissä. Uskoisin, että oman alan töissä.
2. Ulkomailla töissä. Luultavasti perhe mukana, mahdollinen perhe siis.
3. Kyllä mä vähän epäilen, että sillä on aika paljon vaikutusta. Totta kai kehitys huolestuttaa.

Fredrik Nyholm,
Kone, N

1. Toivottavasti olen valmistunut ja varmassa ja viihtyisässä työpaikassa. Ja rikas.
2. Jossain vielä paremmassa asemassa. Vielä rikkaampi perheen isä, jolla on aikaa muuhunkin kuin töihin.
3. En usko. Johtuu satunnaisesta vaihtelusta.

Hurstilta ruokaa ja vaatteita teekkareille

Ensimmäinen opiskelijoille suunnattu vaate- ja ruokajako on osoitteessa Helsinginkatu 19 29.11 klo 16.00 alkaen.

– Ajatus opiskelijoille suunnattua avustuksesta lähti nuorisokahvilassa, jossa jutteli kolme tyttöä. Olivat juuri muuttaneet ja tarvitsivat astioita ja sen sellaista. Esittäydyin ja tarjouduin auttamaan, kertoo **Heikki Hursti**.

Idea kehittyi tästä eteenpäin, ja Hursti otti yhteyttä kristillisiin opiskelijajärjestöihin. Saatu palaute oli myönteistä, ja opiskelijoita tulee auttamaan myös jaossa. Opiskelijoiden avuntarpeeseen Hursti oli tutustunut ennestään ollessaan maalaamassa HOAS:n asuntoja. Myös kaksi omaa lasta on vielä opiskelemassa.

– Omat lapset opiskelevat tai

JUHO PENTIKÄINEN

ovat opiskelleet, ja tiedän mitä on elää tuen varassa, kertoo Hursti.

UUTTA JA PUHDASTA

Jakoon saadut vaatteet ovat hyviä ja puhtaita. Osa on saatu uutena suoraan yrityksiltä ja osa on asiakkaiden SOL:n pesuloihin jättämiä. Valikoimasta löytyy melkein kaikkea kengistä talvitakkeihin.

– Eivät nämä ehkä aivan uusinta muotia ole, mutta muuten hyviä vaatteita, kertoo Hursti.

Ruokapuolella on myös lahjoitettua tavaraa, ja loput Hursti käy ostamassa kaupasta. Päivämäärältään vanhentuneita elintarvikkeita ei jae. Valikoimasta löytyy muun muassa Cappuccino-kahvia ja parsakeittoa. Tarkoitus on ostaa jakoon myös eineksiä, ja lisäksi paremmin säilyviä elintarvikkeita, joista voi ol-

Heikki Hursti jatkaa isänsä jalanjälkiä.

la hyötyä pidemmäksi aikaa.

Vaikka jako on ensimmäinen opiskelijoille suunnattu, niin sosiaalisessa auttamisessa ja hengellisessä työssä Hursti on ollut jo 30 vuotta, josta viimeiset vuodet auttamassa isää Veikkoa oman työn ohella.

– Kun isä kuoli, oli itsestään selvää, että on kannettava oma korsi kekkoon.

Viikoittain päivittäisjaossa käy ihmisiä 300–500 hakemassa apua, ja ensimmäiset tulevat jonottamaan 2 tuntia ennen jakoa. Avustajat ovat pääasiassa eläkeläisiä, joilla on aikaa.

– Nuoret olisivat tervetulleita, toivottaa Hursti.

Dominante juhlatunnelmissa

SANTERI KONTINEN

Teekkarikuoro Dominanten 30-vuotisjuhlakonsertti pidettiin Espoon kulttuurikeskuksessa lauantaina 12.11.2005. Konsertissa kuultiin kolme varta vasten siihen sävellettyä kantaesitystä. Koko konsertin ensimmäinen kappale oli kantaesitys, jonka Jussi Chydenius oli säveltänyt Charles Causleyn runoon ”I’m the great sun”. Vaikuttava kappale edusti selkeästi hieman perinteisempää kuoromusiikkia. Toinen kantaesitys, joka kuultiin juuri ennen taukoa, edusti puolestaan selvästi modernimpaa laulutaidetta.

Ohjelmassa kuultiin myös Shakespearen ja Luis Viveron runoihin sävellettyjä kappaleita. Viveron runoon tehty laulu oli illan viimeinen kantaesitys. Lavalla käväisyt säveltäjä sai aiheellisesti raikuvat suosionosoitukset. Viimeiseksi kuultiin vielä psalmiin 43 tehty kuorosävellys. Tämä Mendelssohnin sävellys kuultiin ensimmäisen kerran jo 1843.

Yleisö ilmeisesti piti kuulemassaan, sillä kuoroa ei oltu päästää pois lavalta ollenkaan.

Kampus keskustelee

Salamyhkäisyydestä ja kehitysyhteistyöstä

POLYTEEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEEKKARI.FI.

Päätöksenteon avoimuudesta

Olen (aktiivisena) varajäsenenä tarkastellut edustajiston toimintaa nyt kahden vuoden ajan jotenkin sisäpiirin ulkokehältä. Minua on alkanut suuresti hämmästyttää aina vain lisääntyvä määrä ”luottamuksellinen” ja ”salainen” -leimoja luonnoksissa, valmisteluasiakirjoissa ja jopa valmiissa ohjelmajulistuksissa. On tietenkin luonnollista, että kesken olevien taloudellisten neuvottelujen raha-asioista ei haluta etukäteen suuresti huudella, mutta mielestäni on vähintään erikoista, että jäsenistöä ei automaattisesti oteta mukaan kertomaan näkemyksiään esimerkiksi poliittisista ohjelmista jo valmisteluvaiheessa. On harmillista, että ylioppilaskunnassa ei luoteta jäsenistöön sen vertaa, että uskallettaisiin antaa linjapapereiden luonnokset tai edes valmiit tuotokset jäsenistölle levitykseen. Esimerkiksi Dipoli-talon myyntiin liittyvät paperit on lähes järjestään leimattuja, vaikka voisi kuvitella, että riiviteekkarin ahdistusta kaikkein parhaiten lievittäisi, jos saisi edes yleisluontoisen katsauksen siihen, mitä kaikkia tekijöitä nyt otetaan huomioon ja mistä itse asiassa ollaan puhumassa.

Mielestäni oikea lähtökohta TKY:n päätöksenteon julkisuudelle on, että edustajistoon ja hallitukseen tulevat asiat (esityslista liitteineen ja valmiit päätösasiakirjat) ovat lähtökohtaisesti julkisia vähintään kaikille ylioppilaskunnan jäsenille ja liitteitä julistetaan salaisiksi tai luottamuksellisesti ainoastaan erittäin painavin perustein. Ei kaikkia hallituksen saamia postikortteja tietenkään nettiin tarvitse skannata, mutta ne voisivat olla esillä tutustumista varten sihteeristössä; samaan tapaan kuin kunnallishallinnossa pidetään pöytäkirjat nähtävillä.

Johanna Tikanmäki

Keskeiset Teekkarit / Otaniemen Keskustaopiskelijat ry.

Kehitysyhteistyöstä

Ylioppilasliike ei voi sulkea silmiään ympäröivältä maailmalta. Kaupunkien valtuustoissa päätetään joukkoliikenneasioista, eduskunnassa käsitellään päätöksöngelmaa ja ulkomaalaisten työnsaantimahdollisuuksia sekä EU-parlamentissa bolognan prosessin sosiaalista ulottuvuutta. Monet asiat, joita ympärillämme tapahtuu liittyvät suorasti tai epäsuorasti teekkareihin, suomalaisiin opiskelijoihin ja maailman opiskelijoihin - ennemmin tai myöhemmin. Yleisönosastoilla kiukutellaan, että TKY:n ei pidä ottaa kantaa siihen ja siihen asiaan. Rajan vetäminen ei kuitenkaan ole helppoa!

Erityisen tiukka paikka täällä Ota-onnelassa jostain syystä on kehitysyhteistyö, jota Polyteekkari ansiokkaasti käsittelee viime numerossaan. Sanoetaan, että TKY:n ei haluta ottavan knataa asiaan. Mielestäni mustavalkoiseen tarkasteluun tässäkin asiassa ei voida lähteä. Esimerkiksi opetusministeriön EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden lukukausimaksuja pohtinut työryhmä esitti raportissaan Suomen kumppanimaiden opiskelijoiden mahdollista stipendirahaa napsaistavaksi jo niukoista kehitysyhteistyömäärärahoista. Luonnollisesti lukukausimaksuasiassa TKY kiinnitti ensisijaisen huomionsa maksuttoman ja tasa-arvoisen suomalaisen korkeakoulujärjestelmän puolustaminen, mutta mielti huomaamattaan myös Suomen kehityspolitiikan laatuun liittyviä kysymyksiä ja toi asiaa esille tarpeellisissa yhteyksissä.

Olen miettinyt usein TKY:n kompleksista suhdetta kehitysyhteistyöasioihin. Tottakai ylioppilaskunnan on edunvalvonnassaan syytä keskittyä ensisijaisesti ydinosaamiseensa: sosiaali- ja koulutuspolitiikkaan opiskelijoidemme hyväksi. Uskon kuitenkin, että globaalin eriarvoisuuden tunnustaminen sanomalla ääneen, että meillä asiat kansainvälisesti vertaillen ovat kuitenkin varsin mainiosti, ei missään nimessä ole meiltä pois. Ylioppilaskunta voi voimat yhteen kerätessään saada hienoja asioita aikaan.

SYL:n liittokokousmateriaaleihin TKY on vienyt SYL:n kehitysyhteistyötoimintaan liittyen typeriä muutosesityksiä älyttömine perusteluineen viime vuosina. Tähän on varmasti lähinnä syynä vain se, että ylioppilaskunnassamme ei ole riittävästi oikeellista tietoa SYL:n tekemästä kehitysyhteistyöstä. Edellinen Polyteekkarin numero todisti, että täällä edelleen kuvitellaan SYL:n käyttävän jäsenmaksurahojaan hankkeidensa ylläpitämiseen. Tarkennettakoon: SYL:n kehy-toimintaan ei mene penniäkään SYL:n resursseja vaan kaikki varat saadaan Ulkoministeriöltä tai lahjoituksina ja jopa ajatus työ on ulkoistettu vapaaehtoisille.

TKY:n oman hankkeen perustaminen olisi jotain aivan uutta ja utopistista, johon tarvittaisiin paksujen arvolutautuneiden kivimuurien murtamista. Kukaan ole kuitenkaan vielä uskaltanut hommaan lähteä edes käyttäen argumentteja ”kyltereilläkin on” tai että ”siihen ei kuluisi TKY:n rahaa”... Hyvä etappi ennen sitä olisi SYL:n tai KY:n kehitysyhteistyöhankkeiden tukeminen - tai edes mahdollisuuden tarjoaminen siihen jäsenillemme lisäämällä hankkeet rasti ruutuun -kohdiksi jäsenilmoittautumislomakkeen lahjoituskohteiden listaan.

Aktiivista kansalaisjärjestökautta kaikille uusille edaattoreille.

Sini Numminen

TKYH, koulutuspolitiikka ja kehitysyhteistyö

CHALMERS SPEXET BOB 2005

Gustav II Adolf

FÖRESTÄLLNINGAR

Lördagen den 3 december klockan 17 på Kannbro teatersal i Esbo centrum (Kannbrogatan 6, 02770 Esbo).

biljetter till spexet: 10€ barn, studerande och pensionärer, 15€ vuxna
biljetter till nachspexet: 16€

Söndagen den 4 december klockan 16 på Svenska teatern i Helsingfors centrum (Norra esplanaden 2, 00130 Helsingfors).

biljetter till spexet: 12-16€ barn, 14-19€ studerade,
16-22€ pensionärer, 19-25€ vuxna
biljetter till nachspexet: 16€

Spexpass 50€ studerade, 60€ vuxna
(omfattar både lördagens och söndagens föreställningar och nachspex)

Efter detta säljs biljetterna på:
Internet: <http://www.chalmersspexet.fi/>
telefon: 050 303 6581 (Anna Johansson)
E-post: biljetter@chalmersspexet.fi

I nachspexet ingår välkomstdrink, tre-rätters middag med öl, snaps, vin och punsch samt en massa underhållning i form av cyckel och säng.

Mera information finns på våra hemsidor: <http://www.chalmersspexet.fi/>

Otaniemi vuonna 2010

Kuva: Mikko Arvinen Kuvankäsittely: Kalle Kemppainen

PÄÄKAUPUNKISEUDULLA ON KESKUSTELTU KULUNEEN VUODEN AJAN AKTIIVISESTI ETELÄISEN ESPOON TULEVAISUUDENNÄKYMISTÄ JA JOUKKOLIIKENTEEN KEHITTÄMISESTÄ. METRON YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTI JULKAISTAAN LÄHIAIKOINA, JA ESPOON ETELÄOSIEN YLEISKAVA-EHDOTUS VALMISTUU ENSI VUODEN AIKANA. OTANIEMEN YMPÄRISTÖÄ SAATTAVAT ODOTTAA MASSIIVISET RAKENNUSHANKKEET.

Espon eteläosien yleiskaavaluonnos alkaa olla kaupunginhallituksen nuijankopautusta vaille valmiina. Yleiskaavan hyväksyminen aloittaisi massiiviset rakennushankkeet Otaniemen lähiympäristössä. Suunnitelmien mukaan koko Otaniemeen rajoittuva osa Kehä ykkösestä saatettaisiin kat-

MIKKO ARVINEN

taa Tekniikantieltä Miestentielle, ja katetun alueen päälle rakennettaisiin hehtaarikaupalla uusia toimisto- ja asuinkortteleita. Kaavaluonnoksessa Otaniemen puoli on varattu pääasiassa toimistotiloille, asuntorakentamista suunnitellaan enemmän Tapiolan suuntaan.

Suunnittelun kaavamuutoksen alueella sijaitsee esimerkiksi Esson huoltoasema, osa Innopolin tonttia ja kaistale Maarinrantaa. Tietotien ympäristön pusikoita kaavaillaan raivattavaksi puistomaisemmiksi, mutta varsinaisesti Maarinlahden puolelle kaavamuutoksessa ei mennä, eikä luonnonsuojelualuetta rajavaa pensaikkoa raivata.

TONTTEJA OPISKELIJA-ASUNNOILLE?

Ylioppilaskunnan Espoon kaupungille välittämässä terveisissä Kehä ykkösen kattamiseen on suhtauduttu pääasiassa myönteisesti. TKY:n

Alustavien kaavailujen mukaan metron sisäänmenokatos nousisi TKK:n pääkirjastoa vastapäätä olevalle tontille.

hallituksessa kuntavaikuttamisesta ja asumisesta vastaava Aleksi Päiväläinen kertoo, että ylioppilaskunta on pyrkinyt puhumaan yleiskaavan kuulemisissa pääasiassa opiskelijasuuntojen rakentamisen puolesta.

TKY:llä itsellään ei näillä näkymin tule olemaan resursseja rakentaa asuntoja Otaniemen länsipuolelle, mutta Aleksi Päiväläinen kertoo, että HOASin mahdollisilla rakennushankkeilla olisi täysi TKY:n tuki takanaan. Kaikki suunnitelmat ovat vielä kaavailuvaiheessa, mutta Espoon kaupunkisuunnittelulautakunta päätti syyskuun lopussa, että ennen kaavamuutoksen jatkokäsittelyä pitää selvittää, olisiko alueen rakennusoikeutta mahdollista lisätä opiskelijasuuntojen rakentamiseksi.

Aleksi Päiväläinen kertoo, että Otaniemen ympärille kaavailluista massiivista rakennushankkeista huolimatta ylioppilaskunnan katse on suunnattu pääasiassa Teekkari-tylän suuntaan. Teekkari-tylän ke- sällä valmistuneiden talojen lisäksi Otarannassa saattaisi olla tilaa vielä muutamalle talolle, mutta nyt työn alla olevat Otaniemen pohjoispuoleiset kaavoitushankkeet eivät vaikuta Teekkari-tylän kaavaan. Vuosia kestäneiden rakennushankkeiden jälkeen ylioppilaskunnassa halutaan myös vetää välillä henkeä ennen uusien projektien suunnittelua.

ESPOOLAISUUS LISÄÄNTYY

Uusien kaavahankkeiden saamasta pääasiassa myönteisestä julkisuudesta huolimatta Otaniemen laajenemissuunnitelmat eivät kuitenkaan miellytä kaikkia. Esimerkiksi koko ikänsä Tapiolassa asunut neljännen vuoden sähköteekkari Jussi Laine on huolissaan, että Kimmeltien ja Kalevelantien välisen rakennuskannan kasvu hävittäisi suurimman osan alueen luonnontilaisista viheralueista, muuttaisi maisemaa kertaheitolla ja moninkertaistaisi lähikatujen liikenteen.

– Hankkeessa pitäisi kunnioittaa myös Tapiolan henkeä ja vehreäm-än rakentamisen perinteitä tehorakentamisen sijaan, Jussi Laine sanoo.

Espooseen tarvitaan kuitenkin kiistatta lisää asuntoja pysähtymätömältä vaikuttavan muuttoliikkeen ja espoolaisten kiihkeän sikiämisen takia. Kaupungin tilastojen mukaan Espoon väkiluku tulee olemaan vuodenvaihteessa arviolta 231 800 asukasta. Vuoden aikana Espoon väkiluvun arvioidaan kasvaneen siis peräti 4300 asukkaalla. Tilastojen mukaan Espoon vetovoima on edelleen kiihtymään päin, sillä heinäkuun lopussa Espoon väkiluku oli 229 373 asukasta, eli 1 901 enemmän kuin vuoden alussa. Väestönkasvusta noin 65 % menee espoolaisten lisääntymisvietin piikkiin. Samanaikaisesti Helsingin vä-

kiluku laski 194 asukkaalla.

METRO TULEE

Etelä-Espoon raideratkaisun ympäristövaikutusten arviointi (YVA) saattaa tuoda metron rakentamispäätöksen entistä lähemmäksi. Helsingin Sanomien julkaisemien ennakotietojen mukaan valmistumassa oleva ympäristövaikutusten arviointiselvitys nostaa länsimetron Etelä-Espoon tehokkaimmaksi joukkoliikenteen kehitysvaihtoehtoksi bussiliikenteeseen ja raitiovaunuihin verrattuna. HS:n mukaan metro Ruoholahdesta Matinkylään olisi pääkaupunkiseudun liikenteen kannalta tehokkain, nopein ja luotettavin vaihtoehto. Lisäksi tunnelissa Länsiväylän vieressä kulkeva metro säilyttäisi eniten Etelä-Espoon maisemaa.

Ennen Matinkylää metro pysähtyisi Niittymaalla, Tapiolassa, Otaniemessä, Keilaniemessä, mahdollisesti Koivusaaressa ja Lauttasaaressa. Metron rakentaminen koko matkalta tunneliin maksaisi 452 miljoonaa euroa, mikä on lähes 60 miljoonaa euroa vähemmän verrattuna siihen, että metrolle rakennettaisiin siltoja Länsiväylän viereen.

Aleksi Päiväläisen toiveikas veikkaus on, että Otaniemeen saatettaisiin päästä metrolla vuonna 2015. Päiväläinen nauraa, että TKY:n tavoitteisiin kuuluu tietenkin, että metro pysähtyisi ensiksi Teekkari-tylän poikamieskylässä, tämän jälkeen perhekylässä ja lopuksi TKK:n päärakennuksella.

– Se olisi erittäin positiivista, mutta jotenkin minä luulen, että siihen ei lähdetä kovin innokkaasti mukaan, jos yhden pysäkin rakentaminen maksaa noin 30–40 miljoonaa euroa, Aleksi Päiväläinen sanoo.

Alustavien suunnitelmien mukaan metron valmistuttua Länsiväylän bussivuorot lopetettaisiin yöbusseja lukuun ottamatta kokonaan, ja Espoon sisäiset bussit ajaisivat jatkossa vain Tapiolan ja Matinkylän metroasemille.

Metro on punainen

Helsingin Sanomat kertoi verkkoliitteessään 8. marraskuuta länsimetron Espoolle tuomista hyvistä puolista, minkä jälkeen aihe nousi yhdeksi kyseisen paikallislehden keskustelupalstan suosituimmista puheenaista.

Intohimoisen, espoolaisuuden syvimpiä tunteja valottavan väittelyn aloitti nimimerkki JokuRoti, joka katsoi, että metro ei sovi perusespoolaiselle, joka haluaa ajaa omalla autolla: ”Joukkoliikenteessä haisee hiki, siellä näkee köyhiä eikä se vie ovelta ovelle: Joutuu kävelemään ja taas haisee hiki. Sitä paitsi omalla autolla on pahuksen hankala ajaa niitä kiskoja pitkin”, Roti tuumasi.

Taisto epäili, että metrohanke on vain Helsingin juoni saada Espoo jakamaan kurjuutta: ”Jos olisimme halunneet nauttia metron tuomista loistoeduista, olisimme hakeutuneet asumaan Myllypuroon jo ajat sitten.” Myöskään Jaakko ei halua met-

MIKKO ARVINEN

roa Espooseen: ”Metroradan varsi on Suomen oloissa ennätyksellinen slummikeskittymä. Jos joku ulkopaikkakuntalainen ei tiedä missä metro kulkee, voi ostaa Alibin niin tietää. Ei ole ihme että Espoon päättäjät eivät halua metroa Espooseen, en minäkään haluaisi että Itä-Helsingin spurgut ja afrikkalaiset pääsisivät metrolla kotiovelleeni” Jaakko pohti.

Eräs kirjoittaja kertoi tuntevansa useampia naishenkilöitä, jotka eivät uskalla lainkaan käyttää Helsingin metroa: ”Lisäksi useat tuntemani mieshenkilöt eivät uskalla käyttää metroa iltaisin.”

Myös Ruoholahden metroaseman ympäristön muuttuminen ghetoksi on kuulemma jo selvästi havaittavissa. Espooseen ei keskustelun mukaan haluta punaista metroa. Auttaisikohan asiaa, jos Espooseen ajavat metrovaunut voisivatkin olla sinisiä?

KVTR on TKY:n väylä kuntaan

Ylioppilaskuntamme pätehtäviin kuuluu jäsenten edunvalvonta. Edunvalvonnalle on ominaista, että se esittäytyy tomiessaan opiskelijalle hyvin näkyvämmän työnä. Siksi opiskelija usein huomaakin vain epäkohdat, joissa edunvalvonta on epäonnistunut. Tyypillisesti esimerkkeinä TKY:n edunvalvontatoiminnasta nostetaan korokkeelle koulutuspoliittinen edunvalvonta, jonka vaikutukset näkyvät suoraan korkeakoulun arjessa.

Kuntatasolla edunvalvontatyötä johtaa KVTR eli TKY:n kuntavaikuttamistyöryhmä. Työryhmä koostuu puheenjohtajan lisäksi Otaniemen poliittisten yhdistysten edustajista. Edustettuna ovat kaikki puolueiden Otaniemeläiset paikallisyhdistykset (tällä hetkellä Keskusta, Kokoomus, Kristillisdemokraatit ja Sosiaalidemokraatit). Kuten muidenkin edunvalvonta-

SAMULI KAURANNE

elinten, myös kuntavaikuttamistyöryhmän jäseneksi voidaan ottaa kuka tahansa ylioppilaskunnan jäsen. Poliittinen sitoutuminen ei ole pakollista. Kuntatason edunvalvonnassa poliittinen pohja on kuitenkin osoittautunut erittäin toimivaksi ratkaisuksi, koska jokaisella paikallisyhdistyksellä on suoria kontakteja oman puolueensa kuntapäätäjisiin ja osa ryhmän jäsenistä istuu itsekin Espoon lautakunnissa. Poliittinen pohjaratkaisu takaa nimittäin sen, että työryhmän päättäessä ottaa johonkin asiaan TKY:n nimissä kantaa, viesti menee kerralla perille neljän eri puolueen kunnallisvaltuustoryhmille sellaista kautta, että sitä myös kuunnellaan.

Tällä hetkellä kuntavaikuttamistyöryhmä seuraa aktiivisesti Espoon yleiskaavan uudistamista, erityisesti Otaniemen alueen kaavoitusuudistuksen etenemistä. Työryhmä pitää

suunnitelmia Maarinsolmun eritasoliittymästä hyvinä, mutta sen sijaan on ottanut kielteisen kannan mm. suunnitelmiin kaavoittaa Otaraanta kaupalliseksi venesatamaksi, koska ryhmä uskoo venesataman perustamisen lisäävän merkittävästi Teekkari-tylän liikennettä ja siten vahingoittavan kylän toimintaa. Työryhmä seuraa myös tiiviisti mahdollisuuksia saada kaavaan lisää opiskelija-asumiselle osoitettua rakennustilaa.

Kaavoitusasioiden lisäksi myös julkinen liikenne on ollut kuluneena syksynä paljon tapetilla. Helsingiläisetkin ovat lopulta saamassa 50 prosentin opiskelija-alennukset ja uusi tiedelinja helpottaa kulkua Helsingin suuntaan. Lisäksi työryhmä valmistelee kannanottoa länsimetron puolesta, kunhan asia tulee ensi vuonna taas Espoossa valtuustokäsittelyyn.

***pulps** **for** **and fiction** **action**

- Botnia is the leading brand name, in particular among those customers who manufacture high-class printing and writing papers, packaging boards and tissue products.
- Botnia is a promise of in-depth fibre know-how and customer-oriented total service. A promise we intend to keep in everything we do.

BOTNIA

www.metsabotnia.com

Isona johtajaksi?

Juho Pentikäinen

PYÖRIKÖ TUOTANTOTALOUDEN-OSASTON KÄYTÄVILLÄ ITSETIETOISIA NUORIA, JOTKA AJATTELEVAT ISONA OLEVANSA JORMA OLLILOITA TAI SINIKKA SALOJA? AJATTELEVATKO TUTALAISET OLEVANSA TKK:N KAUNEIMPIA, LAHJAKAIMPIA JA MENESTYNEIMPIÄ? HAASTATTELUSSA PRODEKON PUHIS TOMMI KEMPPAINEN JA FUKSIKAPTEENI TUOMO PESONEN PÖLLYTTÄVÄT STEREOTYPIOITA JA KERTOavat OMISTA JOHTAMIS-HAAVEISTAAN.

U skokaa pois, haastatteluun ei ollut jonoa, kun ruinasin tutalaisia kertomaan johtajahaaveistaan. Tulevaksi johtajaksi julistautumisen pelättiin vahvistavan tutalaiset luulee olevansa muita parempia -ajattelutapaa. Taitaa olla niin, että tutalaiset ovat TKK:n suomenruotsalaisia. Menestyviä, kadehmittuja, rikkaita?

– Jos kertoo opiskelevansa tutalla saattaa esimerkiksi kuulla: Ai sä oot NIITÄ, nyt mä tiedän kaiken susta, **Tommi Kemppainen** nauraa.

Tuomo Pesonen lisää, että ihmiset saattavat sanoa: ”Kaikki ne tutalaiset keitä mä tunnen, on hyviä tyyppejä, mutta yleisesti ottaen ne on tällaisia.” (Lue: itseään täynnä olevia.) Tuomo on valmis niputtamaan tutalasiin kohdistuvat ennakkoluulot samaan kasaan muiden TKK:lla vellovien stereotyypioiden kanssa. Tommi kuitenkin myöntää, että tutalla on ihmisiä, jotka täyttä-

JOHANNA MITJONEN

vät kyseenalaiset määritteet.

– Vähemmistö leimaa enemmistöä, Tommi tokaisee.

– Ne, joilla on kusta päässä pitää itsestään meteliä.

MIKSI TUTALLE?

Tommi on viidennen vuoden ja Tuomo kolmannen vuoden opiskelija. Tommin mielestä ei ole vain yhtä syytä, miksi tutalle tullaan opiskelemaan.

– Jokaisella on varmasti oma tarina kerrottavanaan. Aika harva tietää heti, mitä haluaa tehdä isona. Jos ei halua hukata matemaattista lahjakkuuttaan, niin tullaan tänne TKK:lle, Tommi naurahtaa.

Tuotantotalouden koulutusohjelmassa nämä kaksi asiaa voi yhdistää, koska siellä koulutetaan insinöörejä, joilla tekniikan tuntemus yhdistyy yritystaloudelliseen osaamiseen.

Pojat kieltävät tutan olevan oikotie johtotehtäviin, mutta sekä talouden että tekniikan ymmärtämys saattaa tuoda uran varrella eteen mahdollisuuksia toimia yritysten toimitusjohtajana.

– Koulutus antaa hyvät edellytykset esimerkiksi konsultti- ja business development -tehtäviin. Nämä ovat usein vastuullisia tehtäviä, joista saattaa edetä varsin suoraviivaisesti uralla eteenpäin. Tommi kuitenkin muistuttaa, että kukaan ei enää valmistu suoraan johtajaksi.

– Kyllä siitä ihan assistenttitasolta lähdetään.

Diplomi-insinöörit työllistyvät asiantuntija- ja johtotehtäviin, tutalaiset usein jälkimmäisiin. Tuomo tuumii, että koska tutkinto on laaja-alainen, se antaa enemmän valmiuksia ”generalistiselle” puolelle.

– Tokihan tutalta valmistuu myös tutkijoita, jotka jäävät meidän osastollemme, Tommi lisää.

ONKO TUTA TÄYNNÄ KYMPIN TYTTÖJÄ JA POIKIA?

Pojat myöntävät, että kilpailuhenkinen huippusuorittaja kuulostaa kyllä tutulta tutalaiselta. Tommi arvelee, että moni TKK:lle opiskelemaan tuleva on tottunut olemaan koulunsa paras.

– Kun parhaat laitetaan yhteen kasaan, syntyy kilpailuhenkisyyttä.

Tommin mielestä kilpailu tutalla on kuitenkin pääosin tervettä.

Jotkut katsovat, että monet tutalle tuleva tytöt ovat todella hyviä koulussa, ahkeria, huolellisia ja kunnollisia. Poikien kohdalla vastaavia yleistyksiä on vaikeampi tehdä.

Tommi tietää, että tutalle on tultu myös kuutosen keskiarvolla sisään ja valmistuttu kohtuullisin arvosanoin, normaaliajassa. Pojat kertovat, että myös tutalla poruk-

Tommi Kemppainen ja Tuomo Pesonen uskovat generalistisiin mahdollisuuksiinsa työelämässä.

kaa on laidasta laitaan: toiset tietävät mitä haluavat, toisille opiskelu on enemmän toisarvoista.

– Me ei ainakaan olla tultu eläitilukioista. Me ollaan käyty koulut Keravalla ja Vantaalla, pojat nauraskelevat.

ÄLKÄÄ KADEHTIKO TUTALAIKAA

Liiallinen kilpailuhenkisyys ja menestymispaineet saattavat tuottaa myös ongelmia. Pojat myöntävät, että tutalla jaksamisongelma on osa todellisuutta ja jotkut opiskelijat ajavat itsensä aivan piippuun.

Tommi aprikoi kaiveripiirin ruokkivan pärjäämismieheksi. Toisten suorituksia pälyillään, vaikka pitäisi keskittyä omaan tekemiseen. Tommin mukaan kukaan ei tietenkään pakota tekemään yliopitkiä päiviä, mutta ympäristökään ei aina kannusta hakemaan apua tai myöntämään omaa väsymystään.

– Ihmistä, joka ei jaksa, ei pidä leimata häviäjäksi, Tommi painottaa.

Molemmat pojat tähyävät yritysten huipputehtäviin. 20 vuoden päästä Tommi näkee itsensä mah-

dollisesti itse perustamansa yrityksen toimitusjohtajana.

– Mutta se miten tästä päästään sinne – voi kun sen tietäisi.

Tuomo myötäilee Tommia ja kertoo, että myös hän näkee itsensä tulevaisuudessa johtotehtävissä.

– Mutta mulle ei ole vielä selvää, mitä mä valmistumisen jälkeen haluan tehdä.

Tommin mielestä johtajatyypin voi pudottaa työskentelemään mihin tahansa organisaatioon.

– Yrityksen johtamiseen tarvitaan johtamista mallintavia teorioita ja käytäntöjä. Pitää olla jotain käsitystä siitä miten yrityksen toimialan maailma toimii, mutta todellisuudessa hommat opitaan käytännössä.

Millainen hyvä johtaja sitten tutalaisten mielestä on?

– Tasapuolinen, oikeudenmukainen ja kantaa vastuunsa, Tuomo sanoo. Tommin mielestä hyvä johtaja on kuunteleva ja yhteistyökykyinen, ja hänellä on selkeä visio siitä, mitä ollaan tekemässä ja mikä on tärkeää. Lisäksi asioista tulee nähdä molemmat puolet. Pitää olla myös innostunut, sitoutunut siihen mitä tekee, mukaansatempaava ja karismaattinen.

Kuulostaa Jari Sarasvuolta?

– No, Sarasvuo ei välttämättä menestyisi pörssifirman johtajana. Pitää olla myös substanssiosaamista, Tommi pohtii.

”PITÄISI YMMÄRTÄÄ, ETTÄ

VÄSYMYS EI JOHDU SIITÄ, ETTEI YRITTÄISI

TARPEEKSI, VAAN SIITÄ, ETTÄ ON TEHNYT

LIIKAA TÖITÄ.”

– TOMMI KEMPPAINEN

Joakim Modeen Kiinan hissibisneksessä

JOAKIM MODEEN VALMISTUI TEKNILLISEN KORKEAKOULUN KONEOSASTOLTA VUONNA 2002. TYÖPAIKAKSI LÖYTYI NOPEASTI HISSI- JA LIUKU-PORRASYHTIÖ KONE.

Sisälle taloon Joakim Modeen päätyi jo ennen valmistumistaan kesällä 2001 päästessään mukaan KONEen kansainväliseen harjoitteluohjelmaan. Kesäharjoittelumatka suuntautui Italian Peroon, joka sijaitsee Milanon suurkaupungin ulkopuolella. Kesä meni nopeasti: viikot töissä ja viikonloput reissatessa ja tutustuessa Italian laajaan kulttuuritarjontaan. Varsin mukava kesäharjoittelujakso poiki osa-aikatöitä KONEella myös jatkossa.

– Pari päivää viikossa keväeseen 2002 asti, Joakim kuvailee työtään KONEen Suomen tuotekehityksessä Hyvinkäällä.

Diplomityönsäkin Joakim sai tehdä KONEelle. Kaksikerroksista hissiratkaisua käsittelevän dipan työstäminen alkoi keväällä 2002 ja kesti seitsemän kuukautta. Diplomi-insinöörin paperit Joakim sai kouraansa joulukuussa 2002. Pääaineena oli mekatroniikka ja sivuaineena automaatio-

ja systeemitekniikka.

Diplomityön jälkeen tarjoutui mahdollisuus jäädä KONEelle töihin, joten alkuvuodesta 2003 Joakim aloitti työt suunnittelijana suuressa pikahissiprojektissa. Toimenkuvaan kuului mm. systeemitasen laskelmien sekä teknisen dokumentaation laatimista. Hommassa vierähti reilu vuosi.

Vuoden 2004 lopulla Joakim palasi vielä hetkeksi kaksikerroshissien pariin, ja vuoden 2005 helmikuussa alkoivat projektipäällikön tehtävät KONEen Kiinan tuotekehityksikön S-Mini-projektissa. Hyvän pohjan tuleville haasteille antoi perinpohjainen tutustuminen hissitekniikkaan aikaisemmissa suunnittelutehtävissä.

KIINAN MARKKINOILLE

Kiinassa on tällä hetkellä valtava rakennusbuumi, markkinoiden koko liikkuu sadantuhannen hissin paikkeilla vuosittain. Luku on todella huomattava, kun otetaan huomioon, että uusia hissejä asennetaan vuosittain noin 300 000 kappaletta koko maailmassa. Tähän rakoon S-Mini-projekti pyrkii iskemään.

Rakennusbuumin johdosta

maassa on suuri määrä rakenteilla olevia korkeita asuinkerrostaloja, joissa on hissikuilut konehuoneineen valmiiksi rakennettuna. Lisäksi rakennusten katoille tulee tyypillisesti suuri määrä muuta laitteistoa, esimerkiksi LVI-tekniikkaa. Kiinan markkinoiden kovassa kilpailussa KONE tarvitsi kustannuksiltaan kilpailukykyisen ratkaisun, jossa konehuoneettomuus ei enää ollut ensisijainen asiakasvaatimus, toisin kuin mihin Euroopassa on jo totuttu.

Projektin kehittämissä S-Mini-hisseissä yhdistyvät hyvin KONEen jo olemassa olevien tuotteiden, konehuoneettomien MonoSpace™ ja konehuoneellisten MiniSpace™ hissien, ominaisuudet ja edut. Hissit valmistetaan KONEen Kiinan tehtaila Kunshanissa, Shanghaiin miljoonakaupungin lähistöllä.

Projekti alkoi tämän vuoden helmikuussa. Ensimmäiset toimitukset lähtivät tehtaalta jo syyskuussa, ja tähän mennessä S-Mini-hissejä on myyty useita satoja. Tällaisen projektin vetäminen pelkästään Suomesta käsin ei Joakimin mukaan olisi miten-

kään mahdollista, ja hän arvioikin viettäneensä Kiinassa käytännössä puolet ajastaan.

Kiinan ja Suomen työskulttuurit eroavat toisistaan huomattavasti. Kiinalaisessa kulttuurissa kasvojen menettämistä vältetään viimeiseen asti. Jos esimies ei osaa kysyä tai esittää asioita oikealla tavalla, eivät esimerkiksi projekteihin liittyvät olennaiset ongelmat välttämättä tule edes esille. Oman haasteen on tarjonnut myös kiinan kieli. Toimistolla kaikki puhuvat onneksi sujuvaa englantia, mutta kaupungilla liikkua tilanne voi olla hieman toisenlainen. Kiinan kielen taidostaan Joakim toteaa, että hän hallitsee toistaiseksi ainoastaan taksi-sanaston ja yleisimmät tervehdykset.

KONEella kesätöitä tarjolla myös teekkareille

KONE rekrytoi kesätöihin teekkareita eri koulutusaloilta, esimerkiksi kone-, sähkö-, automaatio- ja tietotekniikan alan opiskelijoita. Suomessa kesätyöpaikkoja on tarjolla opiskelijoille vuosittain noin 130, joista teekkareiden osuus on suunnilleen 30 prosenttia.

Henkilöstöasioihin erikoistunut HR Specialist Anna Kurikka kertoo, mitä kesätyöhakijalta KONEella odotetaan. Teekkareille on tarjolla pääasiassa haalarihommia ja tuotekehitykseen liittyviä harjoittelupaikkoja, mutta myös monia muita tehtäviä isosta yrityksestä löytyy. Haalarihommat on suunnattu pääasiassa opintojensa alkuvaiheessa oleville ja muut tehtävät kesäduunareille, joilla on jo hivenen enemmän opintoja takanaan.

Mitään hirtittävän laajaa kokemusta hissibisneksessä ei uusi kesätyöntekijä KONEella tarvitse, tärkeintä on innostunut asenne uuden oppimiseen ja halu työskennellä kansainvälisten haasteiden parissa. Ryhmätyökokemus on tietenkin eduksi hakijalle, ja kiltä- ja yhdistysaktiivisuus kannattaa ehdottomasti mainita hakemuksessa. Kesätöitä haetaan avoimella hakemuksella, jossa kannattaa keskittyä erityisesti

hakemuksen vapaisiin kenttiin, joissa pääsee kertomaan omista kiinnostuksistaan ja vahvuuksistaan. Kesätöiden hakulomake aukeaa ennen joulua osoitteessa www.kone.com, ja paikkoja voi hakea maaliskuun puoleen väliin saakka.

KONEen kansainvälisen harjoitteluohjelman kautta hakija voi päästä kesätöihin KONEen paikallisyksiköihin ympäri maailmaa, esimerkiksi Italiaan, Kiinaan tai USA:an. Kone maksaa lennot kohdemaahan ja takaisin, ja paikallinen yksikkö auttaa järjestämään kesäharjoittelijan käytännön järjestelyt, mm. asunnon harjoittelun ajaksi. Kesäduunari saa harjoittelusta myös palkkaa, jolla on tarkoitus tulla toimeen harjoittelun ajan, ja yksiköstä riippuen myös muita etuja kuten lounas- tai työmatkaetu saattaa kuulua pakettiin. Vuosittain kansainvälisessä harjoitteluohtelmassa on tarjolla kolmisenkymmentä kesätyöpaikkaa, joista reilu puolet on insinööripaikkoja. Haku ohjelmaan alkaa 9.1.2006 ja kestää 12.2.2006 saakka.

Opintojensa loppuvaiheessa oleville opiskelijoille KONE tarjoaa lopputyöpaikkoja, joita voi hakea avoimella hakulomakkeella ympäri vuoden. Lopputyöpaikkoja on tarjolla vuosittain noin 20, ja ne liittyvät pääosin tuotekehitysprojekteihin.

Ekström-yhtiöt on vuonna 1910 perustettu teollisuuden koneiden ja laitteiden myynti- ja huoltopalveluyhtiö. Ekström-yhtiöiden tärkeimpiä tuoteryhmiä ovat erilaiset työstökoneet, trukit, nosturit ja nostolaitteet, meri- ja teollisuusmoottorit, polttimet, aggregaatit sekä pumput. Lisäksi tarjoamme maankattavan huoltoverkoston sekä varaosapalveluita kaikille myymillemme tuotteille.

Hyvä teknisen alan opiskelija

Haemme opintojensa jo päättäneitä tai opintojensa lopussa olevia oma-aloitteisia ja reippaan työskentelyotteen omaavia tulevaisuuden tekijöitä. Sinä, joka olet kiinnostunut tekniikasta ja myymisestä tai tekniikasta ja korjaus- ja huoltotöistä, lähetä meille vapaamuotoinen hakemus ansioluettelointeen, niin sovitetaan Sinun osaamisesi ja meidän tarpeemme yhteen!

Lisätietoja: www.ekstrom.fi ja henkilöstövastaava Mikaela Stelwagen, p. (09) 591 9356 tai email: mikaela.stelwagen@ekstrom.fi.

ESPOO, päätoimipaikka
Puh. (09) 591 91
Faksi (09) 591 9412
ekstrom@ekstrom.fi

TAMPERE
(03) 260 6755
(03) 260 6757
www.ekstrom.fi

LAHTI
(03) 777 3796
(03) 777 3797

**TULEVAISUUTESI
TYÖPAIKKA**

"Pitää se pieni sisäinen teekkarikin vielä meteliä"

**ETENKIN ALKUUN AJATUS HUMANISTITEKKARISTA OLI TIETYNLAINEN VITSI, TKK:LLA TIE-
TOTEKNIKKAA JA YLIOPISTOLLA
KIELITIEDETTÄ OPISKELEVA JUHA
KUOKKALA MUISTELEE. EROT ALO-
JEN VÄLILLÄ EIVÄT KUITENKAAN
OLE NIIN SUURET KUIN USEIN
KUVITELLAAN. HUMANISMIN JA
TEKNIIKAN YHDISTELMÄ SAAT-
TAA OLLA MYÖS AVAIN TULEVALLE
URALLE.**

Juha Kuokkalan korkea-
koulu-ura alkoi ylioppilas-
kirjoitusten jälkeen vuonna
1996.

– Lukion jälkeen hain TKK:n tietotekniikan osastolle. En keksinyt oikein muutakaan, ja koulutusohjelma tuntui ihan kiinnostavalta. Sekin vaikutti, että olin ollut hyvä matematiikassa ja fysiikassa.

Kuokkala ahersi fuksivuotensa aikana matematiikan ja tietojenkäsittelyn peruskursseja, ja keväällä hän teki myös muutamia kielten kurssseja. Opiskelu tuntui kuitenkin yksipuoliselta.

– Ekan vuoden jälkeen tuli väli-vuosi, kävin armeijan ja olin töissä. Tuli mietittyä, että mitä sitä maailmasta löytyy ja mikä voisi kiinnostaa. Hain puolihuolimattomasti Helsingin yliopistoon suomen kiel-
len laitokselle, Kuokkala muistelee.

Pari seuraavaa vuotta Kuokkala opiskeli rinnakkain yliopistolla ja TKK:lla.

– Se onnistui aika kivuttomasti, pystyin järjestämään lukujärjestykset niin, että olin yhtenä päivänä yliopistolla ja toisena Otaniemessä. Ei tarvinnut niin paljoa sääntäillä edestakaisin. Ne kurssit, jotka eivät sopineet kuvioon, tein kirjatentteinä.

Ja kaksi tutkintoa olisi siis tarkoitus saada valmiiksi?

– Kyllä se sellaisena korkeana tavoitteena on, ja molemmat tutkimukset ovatkin jo pitkällä. Parin viime vuoden aikana lingvistiikka on kuitenkin vetänyt enemmän puoleensa, ja TKK:n opinnot ovat jääneet vähemmälle.

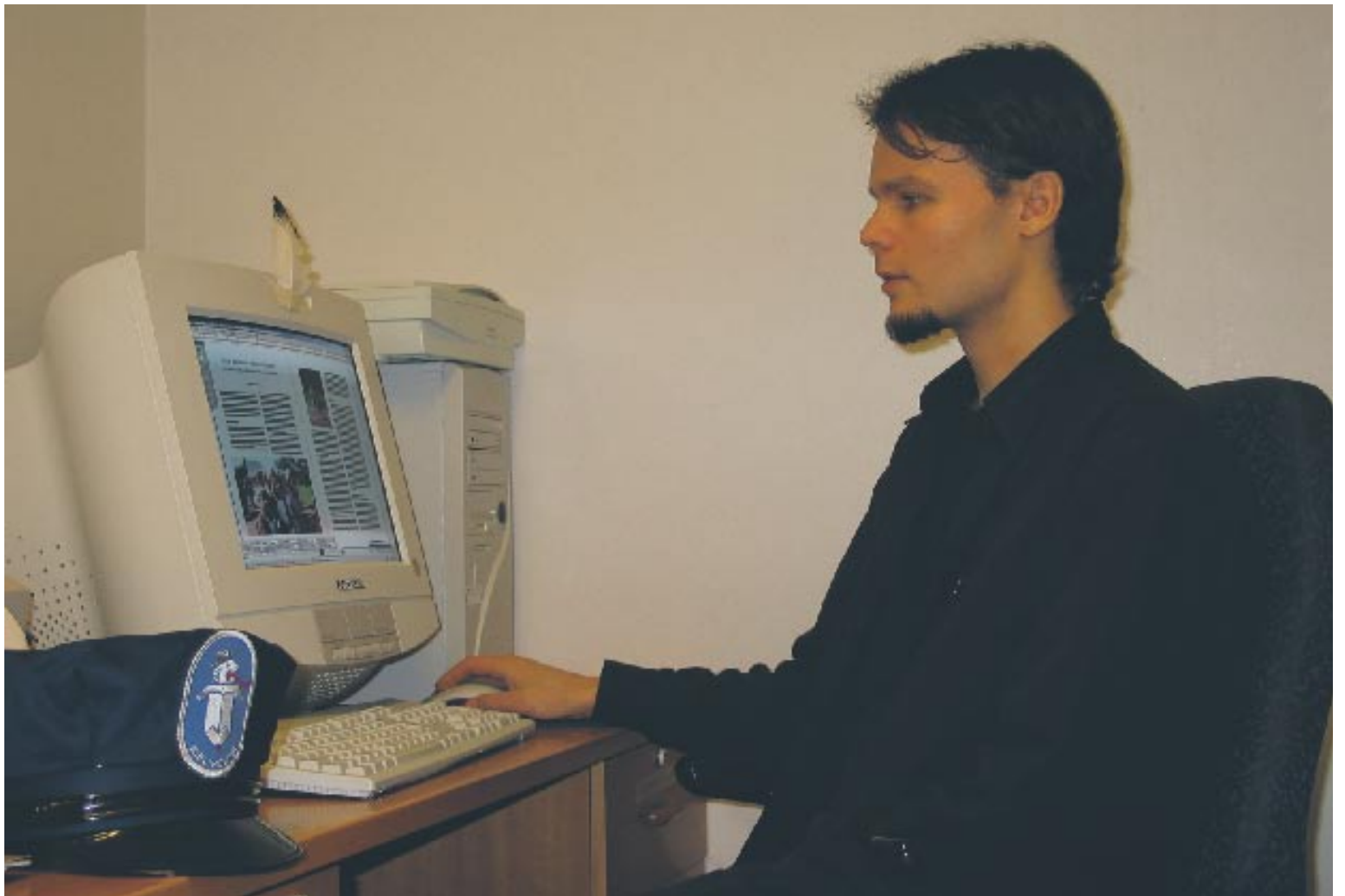
Suomen kielen laitokselta Kuokkala on liukunut yhä enemmän suomalais-ugrilaisen kielentutkimuksen pariin. Sivuaineita alkaa olla jo iso liuta.

– Aloitin virola, siitä vähitellen ajauhin muiden itämerensuomalaisien kielten pariin ja lopulta myös unkarin ja saamen kursseille. Vepsää, vatjaa ja karjalaa en pysty kovin paljoa itse autenttisesti tuottamaan, mutta ainakin kykenen tunnistamaan ja analysoimaan niitä.

Yhdistävä linkki tietotekniikan ja kielitieteen välillä löytyy yliopiston yleisen kielitieteen laitokselta, jossa Kuokkala on opiskellut kieliteknologiaa.

– Voisi ajatella, että siltä alalta löytyisi tulevaisuudessa työpaik-

SUVI UOTINEN

kakin. Toisaalta minua kiinnostaa myös ihan puhdas kielentutkimus. Siinäkin voisi kyllä yrittää jollain lailla hyödyntää tietotekniikkaa.

KAHDET HAALARIT JA TUPSULAKKI

Kuokkala miettii pitkään, miten kahden eri opiskelualan yhdistämisen vaikutti omaan opiskelijaidentiteettiin.

– Kyllä siinä tavallaan kaksoisidentiteetti oli ensimmäisinä vuosina. Etenkin alkuun ajatus humanistiteekkarista oli tietynlainen vitsi. Mutta kaikkeen tottuu ja kaikki vitsit vanhenevat, Kuokkala nauhahtaa.

Aina löytyy ihmisiä, jotka jaksavat ihmetellä Kuokkalan alayhdistelmää.

Tyypillinen kysymys on, miten kahden noin ”erilaisen” alan yhdistäminen onnistuu. Kuokkala huomauttaa, ettei hänen opiskelualojensa välillä lopulta ole niin suurta eroa.

– Humanistisen tiedekunnan ainevalikoima on kirjava. Tuntuu, että suomen tai fennougri-
stiiikan opiskelijat ovat eri porukkaa esimerkiksi kirjallisuutta tai kansanperinnettä tutkivien ”kulttuuri-humanistien” kanssa. Kielitiede on kuitenkin eksaktimpaa, ja voisi ajatella, että se on loppuen lopuksi joiltain osin lähempänä tekniikkaa tai matematiikkaa kuin perinteisiä humanistisiksi miellettyjä aineita.

Helsingin yliopiston suomen kiel-
len laitoksella on mahdollista keskittyä myös esimerkiksi tekstin- ja keskustelututkimukseen tai suomen kielen opettamiseen vieras-
na kielinä, mutta Kuokkalaa ovat viehättäneet alusta alkaen vanhaa

fennistiikan tutkimusperinnettä jatkavat alueet.

– Kielessä on kaikkein eniten kiinnostanut variaatio ja kielen historia. Ja sukukielten opiskelu tarjoaa tietenkin variaatiota vähän laajemmassa mittakaavassa.

Juha Kuokkala toteaa, että vaikka hän onkin liukunut humanismin puolelle, pitää pieni teekkarikin siellä sisällä vielä meteliä.

Haalareitakin on kaksikin kappa-
leita.

– TKK:lla haalarien hankkiminen oli itsestään selvyyttä. Aika pitkään ajattelin, että pärjään niillä, mutta sitten innostuin hankkimaan myös Siulan vihreät haalarit.

Innostus heräsi, kun Kuokkala teki opiskelukavereittensa kanssa suomen ja sukukielten opiskelijoiden ainejärjestön Siulaset-lehteen suuren Tekniikan Maailma -tyylisen haalarivertailun, jossa eri vuosimalleja syynättiin tärkeiden ominaisuuksien suhteen aina taskutilavuudesta vedenpitävyyteen.

– Ajattelin, että seuraavan vuoden haalarien tilauksessa olisi otettu oppia kaikkien aiempien Siula-haalarien puutteista, mutta mitä vielä. Jouduin itse asiassa hankkimaan myöhemmin vielä toiset vihreät, ennen kuin taso oli lähelläkään teekkarimallia.

Entä valikoituvatko nykyisin päälle Siulan vihreät vai TIK:n mustat haalarit?

– Aika vähän niitä on tullut käytettyä. Fuksiaisissa, vappuna ja laskiaisena olen käyttänyt Siulan haalaria, koska olen liikkunut niissä porukoissa. Voisi tietysti välillä yl-
lättää ja laittaa päälle mustan TIK:n haalarin, sillä voisi erottua hyvin

Juha Kuokkala pääsee hyödyntämään tietotekniikkataitojaan Alkukoti-lehden taittajana. Sininen kielipoliisin hattu odottaa käyttäjänsä pöydällä.

joukosta. Mutta tupsulakkia olen kyllä vappuna aina käyttänyt.

ERILAISTA YHTEISÖLLISYYTTÄ

Vuosien varrella Kuokkala on havainnut, että Otaniemen yhteisöllisyys on omaa luokkaansa.

– Tuntuu, että TKK:lla on vahvempi yhteisöllisyyden perinne, fuksit otetaan selkeästi mukaan heti alussa. Itsekin olin fuksivuonna jonkin verran mukana Tietokillan toiminnassa. Humanistipiireissä yksilöllisyys painottuu enemmän, oma opiskelijayhteisö ei ole niin vahva.

Mistä erot sitten oikein johtuvat?

– TKK on jotenkin yhtenäisempi, siellä on sitä tekniikkaa koko pulju, Helsingin yliopisto taas on laaja-alainen kompleks, jossa on kaikkea folkloristista lääketieteeseen.

Kuokkala huomauttaa, että yliopiston puolella yhteisöllisyyttä tulee siitä, että laitokset ovat pieniä.

– Piirit ovat pienemmät, minkä ansiosta täällä on helpompi tutustua ihmisiin ja opettajiin. Etenkin suomalais-ugrilainen laitos on niin pieni, että melkein kaikki tuntevat toisensa. TKK:n peruskurssilla voi olla useampia satoja opiskelijoita, kun taas suomen kielen laitoksen suurimmilla fuksikursseilla on ehkä kuutisenkymmentä osallistujaa. Suomalais-ugrilaisella laitoksella kaikki kurssit ovat pienkursseja. Jos kurssilla on yli kymmenen ihmistä, niin se on jo massaluento.

Kuokkala arvelee, ettei yhteisöllisyyden väkinäiseen lisäämiseen hu-

manistisilla aloilla ole tarvetta, koska halukkaat voivat lähteä mukaan järjestötoimintaan.

– Tosin kun fukseja ei voimakkaasti vedetä mukaan, niin epävarmemman ei välttämättä tule lähdettyä toimintaan, vaikka kiinnostusta olisikin.

Kuokkala itse on ollut aktiivisesti mukana etenkin Siulan toiminnassa.

– Olen toiminut muun muassa sihteerinä, jäsensihteerinä ja Osma-vastaavana, joka pitää yhteyttä muiden yliopistojen suomenopiskelijoihin.

Tietotekniikkataitojaan Kuokkala on päässyt hyödyntämään järjestön atk- ja www-vastaavana esimerkiksi vääsämällä tietokannat yhdistyksen jäsenrekisterin ja kirjastoluettelon ylläpitoon. Myös julkaisutekniikka on tullut tutuksi Siulan laulukirjaa painokuntoon toimittaessa sekä sukukansatietoutta popularisoivan Alkukoti-lehden taittajan työssä.

Kahden opiskelupaikan erot kokenut Kuokkala on havainnut myös sukupuolten epätasaisen jakautumisen opintoalojen välillä.

– Tietoteekkareista suuri enemmistö on miespuolisia, tyttöjä saat-
taa olla ehkä yksi kymmenestä, kun taas suomen ja sukukielten opiskelijoissa suhde on melkein päinvastainen. Joku voisi tietysti epäillä, että tässä piilee syy siihen, miksi olen viime aikoina viihtynyt enemmän humanistipuolella. Täytyy myöntää, että ei se kyllä ole suuremmin häirinytkään, Kuokkala vitsailee.

Sensuroitu

**verkosta mainosten
suuren koon vuoksi.**

Kuva: Johannan poikakaveri

Työnantajat helmiä kalastelemassa?

TKK:N URA- JA REKRYTOINTIPALVELUT JÄRJESTI DIPOLISSA 3.11 JO KAHDEKSANNEN KERRAN SA-TOJA TEKNIIKAN ALAN OPISKELIJOITA JA VASTAVALMISTUNEITA KIINNOSTANEET TALENTIT-MES-SUT.

JOHANNA MITJONEN

Annu Karttunen VTT:ltä kertoo, että messuille on tultu hakemaan näkemyksiä ja kirkastamaan työnantajakuvaa. Myös kontakteja ollaan luonnollisesti luomassa.

– Haluamme tarjota opiskelijoille mahdollisuuden tehdä tutkimustöitä, päästä tutkimusmaailmaan käsiksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja antaa mahdollisuuden ottaa selvää, millaista on työskennellä tutkimuslaitoksessa. Yksi syy voi olla myös se, että me olemme tuttuja. Olemme samoilla kampuksilla Espoossa, Tampereella ja Oulussa opiskelijoiden kanssa.

VTT listattiin Kauppalehdessä lokakuussa ilmestyneessä Univesum Graduate Survey -tutkimuksessa Suomen neljänneksi suosituimmaksi työpaikaksi tekniikkaa opiskelevien keskuudessa. Myös Talentumin vastaavassa tutkimuksessa teekkarit valitsivat VTT:n viime vuonna toiseksi suosituimmaksi työnantajaksi. Yritys on etenkin sähkötekniikkaa opiskelevien mieleen.

Talentumin tutkimuksessa kävi ilmi, että VTT tuli suunnittelu- ja tutkimusyrityksenä spontaanisti ensimmäisenä mieleen. Univesum-tutkimuksesta puolestaan selvisi, että 22 prosenttia tekniikan opiskelijoista kiinnostaa akateeminen tutkimus. Karttunen tuumii, että yksi syy VTT:n kieppumiseen vuodesta toiseen on se, että sinne otetaan harjoittelijoita.

– Oli hyvät tai huonot ajat, meillä on vähintään sata harjoittelijaa, Karttunen kertoo.

Karttunen muistuttaa, että hakemukset pitää lähettää sähköisinä rekrytointijärjestelmään.

– Meidän esimiehemme saavat 100–200 mailia päivässä, joten jos heidän sähköposteihinsa lähettää hakemuksen, se katoaa.

REKRYSTÄ NEUVONTAA JA SYMPATIAA

Ständitapaamisten lisäksi teekkarit saivat messuilla henkilökohtaista neuvontaa ura- ja rekrytointipalve-

luiden pitämässä CV-tuolissa, jossa oli myös mahdollista tutustua avoimiin työpaikkoihin.

Uraneuvontapsykologi **Riitta Hoikkala-Holm** kertoo, että useimmiten teekkari vain istahtaa

**TÄNÄ SYKSYNÄ VTT:LLE HAETAAN HY-
VIÄ TYPPEJÄ. TYÖNHAKIJALTA TOIVO-
TAAN, ETTÄ SUBSTANSSI JA ARVOT KOH-
TAAVAT TYÖNANTAJAN JA TYÖNTEKI-
JÄN VÄLILLÄ. KAIKKEIN TÄRKEINTÄ ON
”MÄTSÄÄMINEN” TARJOTUN TYÖN JA
TYÖSKENTELEMÄÄN TULEVAN HENKILÖN
VÄLILLÄ.**

tuoliin ja kaipaa palautetta hakupa-pereistaan.

Sähköllä bioadaptiivista tekniikkaa opiskeleva **Erkka Herola** tuli katsomaan messuille, millä yrityksillä olisi jotain tarjottavaa hänelle. CV-tuolia hän piti varsin miellyttävänä kokemuksena.

– Joitakin asioita kehoitettiin siirtämään hakemukseen ja hieman kehoitettiin tiivistämään, Herola kertoo.

Herolalle tärkeää on ulkomaan-kokemuksen kirjaaminen osuvalla

tavalla CV:seen.

MIKÄ MINUSTA TULEE ISONA?

Rekryyn voi tulla pohtimaan rohkeasti suuria: urasuunnitelmia, tulevaisuuden näkymiä ja monia muita oman tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeitä valintoja. Hoikkala-Holmin mukaan urasuunnitelmien pohtimisen lisäksi hyvä kysymys voisi olla, minne työnhakuun kannattaisi lähteä.

– Joskus ihmisellä on työnhaku päällä, mutta hän ei ole miettinyt, mitä todellisuudessa haluaa tai mihin lähteä hakeutumaan.

Hoikkala-Holm suosittelee näitä kysymyksiä pohtivalle urasuunnittelutilaisuuksiin, missä hahmotetaan peruskuviota. Ajanvarauksella myös yksilöllistä neuvontaa on tarjolla. Neuvonnassa saa vinkkejä omien vahvuuksien tunnistamiseen ja tavoitteiden hahmottamiseen. Hoikkala-Holm osaa evästää myös paniikissa olevaa opiskelijaa, joka tuntee opiskelleensa aivan väärän tutkinnon.

– Vaikka ihminen olisi opiskellut mitä tahansa, hän on oppinut samalla lukuisia muitakin taitoja, mitkä ovat siirrettävissä. Esimerkiksi ennen diplomityötä opintoja voi vielä hieman suunnata uudelleen.

CV:tä lukevilla ihmisillä on käsitys siitä, mitä paperissa on, joten kannattaa välttää toistoa ja suosia ytimekästä ilmaisua. Tärkeintä on luettavuus. Esimerkiksi pääaine kannattaa näkyä mahdollisimman pian, jotta lukijalle tulee skuuppi selväksi. Hoikkala-Holm kehottaa lisäksi mainitsemaan opintoviikkomäärät ja arvioitun valmistumisvuoden.

CV:tä väsätessä kannattaa muistaa myös se, millaista hakemusta yritys odottaa.

– Hakuprosesseista on tullut hyvin yksilöllisiä. Jos yritys haluaa vain CV:n, silloin CV on yhdistelmä hakukirjettä ja ansioluetteloa.

Hoikkala-Holm ehdottaa minulle erityissä-väyksen hakemista.

– Mitä sellaista sinä olet oppinut aiemmista työpaikoista, jolla olisi relevanssia tavoittelemassasi työpaikassa. Tuo se esiin. Se olisi lukijan kannalta mielenkiintoista.

Lopuksi Riitta Hoikkala-Holm kehottaa pistämään lisää persoonaa peliin. Hyvä CV on aina hakijan itsensä näköinen. Jos oma mielikuvitus ei kuitenkaan tunnu työnhakustressin keskellä riittävän, on rekrystä saatavissa myös erilaisia valmiita malleja persoonallisen CV:n pohjaksi.

KYNÄ- JA KARKKI- VIERAILUN SATOA

Useimmat yritykset panostivat messuilla kokujujensa houkuttelevuuteen. Useat ständit oli evästetty hymyilevillä, kauniilla nuorilla naisilla sekä yrityksen logoilla varustetuilla kynillä, karkeilla, avaimenperillä ja kaikennäköisellä oheistavaralla, joka viekoittelee lähemmäs.

Useimmat karkit paljastuivat Marianne-karkeiksi. Haluavatko yritykset viestiä olevansa päältä kovia mutta sisältä suussa sulavan pehmeitä?

Monipuoliseksi palveluyritykseksi profiloituvan YIT:n ständiltä kerrottiin, että Marianne on loistava messukarkki, koska se kestää kovaa messuelämää sulamatta ja rikkoutumatta.

Useimmat näytteilleasettajat kääntelivät päitään sanattomina kysyessäni, mitä oheistuotteilla oikein halutaan viestittää. Yrityskuvauksiin ja langattomiin yritysratkaisuihin keskittynyt palvelutoimittaja Ciderconen ständillä kysymyksen ymmärrettiin kuitenkin heti.

– Joo, meillä on sipsiä tarjolla, koska haluamme kertoa, että olemme rento työpaikka.

Ciderconilla ollaan selvästi monipuolisia, koska tarjolla oli sekä suolaista että makeaa. Tällä hetkellä haussa on kehittäjiä ja testaajia, joten kehittäjät ja testaajat – harvinkaisia toisissanne tätä työpaikkaa.

Mobiilisovelluksia ja ohjelmointia tuottava Futuricen ständillä paljastetaan, että aivan mainioita, ”Jaan vain kavereilleni” -rintanapit on kohdennettu juuri teekkari-messukävijöille.

– Ajattelimme, että tämäiset humoristiset jutut osuvat juuri tähän kohderyhmään.

Rintanapeilla markkinoidaan www.kuvatkavereille.fi -palvelua.

Messujen oheiskrääsän voittajaksi valikoitui kuitenkin digitaalisen markkinointiviestinnän yritys Satama, jolla oli jaossa led-valolla varustettuja avaimenperiä. Lisäksi Satama sai pisteitä suomalaisesta meiningistään, tarjolla oli nostalgisia kettukarkkeja.

Mitä CV-tuolissa tapahtuu?

Näytän uraneuvontapsykologi Riitta Hoikkala-Holmille oman CV:ni, jota hän lähtee auliisti tarkastelemaan. Ensinnäkin hän kysyy mihin töihin olen hakemassa ja mitä varten paperia väsätään, kesä- tai diplomityötä vai vakituista paikkaa varten. Hoikkala-Holm muistuttaa, että työhakemuksessa ja CV:ssä tulee olla aina tietyt asiat: kuka hakija on, selkeä lu-

ettelo siitä mitä hän osaa ja mitä on aikaisemmin tehnyt.

– Oma uratavoite voi olla aivan CV:n alussa mottona, hän ehdottaa.

Hoikkala-Holm opastaa asettumaan työnantajan asemaan ja fokuisoimaan. Kohdentamisen kannattaa pitää koko ajan mielessä.

– Mikä on työnantajalle niin tärkeä tieto, että se pitää saada heti CV:ssä esille?

Oma CV:ni on kuulemma liian ilmava ja kaipasi tiivistystä.

– Jos CV:n lähettää paperiversiona, se voisi olla yksisivuinen.

JOHANNA MITJONEN

RAKENNUSTEKNIKKAA OPISKELEVA TOPIAS SIREN VIETTÄÄ VAIHTARIVUOTTA WIENISSÄ. OPISKELU JÄÄ VÄLILLÄ ARMOTTA TAKA-ALALLE, KUN BILEITÄ JA BAARI-ILTOJA RIITTÄÄ JA KIINNOSTAVAT EUROOPAN KAUPUNGIT ODOTTAVAT LYHYEN JUNAMATKAN PÄÄSSÄ.

Viime talvena ahdisti ja tuntui, että täytyy vaihtaa maisemaa. Eikä ihme, sillä kolmen vuoden lomattoman koulu- ja kesätyöputken jälkeen Otaniemen rakennukset alkoivat käydä tutuiksi.

Koska olen kaupunkilomaihmissä ja kieli-taitokin rajoittuu kotimaisten lisäksi MTV-englantiin ja saksaan, laitoin vaihtopaperit menemään Wienin teknilliseen yliopistoon. Lukukausi alkaa Itävallassa vasta lokakuussa, ja kesäinen korkeakouluharjoittelupaikka-kin kesti vain elokuuhun, joten minulle jäi koko syyskuu aikaa lomailla. Niinpä aloitin Euroopan-kiertueen Irlannista, jatkoin Britteihin ja lopulta päädyin hyvissä ajoin Itä-valtaan.

Saavuttuani Wienin lentokentälle olin hiukan eksesyksissä, koska en ollut ottanut minua vastaan tulevan opiskelijan puhelin-numeroa ylös eikä häntä näkynyt missään. Martin kuitenkin saapui ennen kuin ehdin panikoida, pahoitteli myöhästymistään ja kyyditsi minut keskustaan tyttöystävänsä Mini Cooperilla.

Oppaani puhui yllättävän selkeää saksaa – itävaltalaiseksi. Alkuun minulla oli kuitenkin vaikeuksia saada omat huuleni väännettyä tavaksi käyneestä englannista saksaksi, mutta ajan myötä saksankin puhuminen helpottui eikä jännittänyt enää.

ITÄVALTALAISEN BYROKRATIAN PYÖRTEISSÄ

Ensimmäisen viikon ohjelmana minulla ja Martinilla oli yliopistoon kirjautuminen, ja jo ensimmäisenä päivänä kävi selväksi, että Itävaltalainen byrokratia on uskomaton-ta. Täällä pyöritellään papereita toimistosta toiseen, joiden aukioloajat menevät sopivasti ristiin niin, että toinen on auki aamupäivällä ja toinen iltpäivällä. Tietenkin aamupäivällä auki olevassa toimistossa kysytään iltpäivällä auki olevasta toimistosta saatavaa paperia.

Sitten pankkiin maksamaan lukukausi-maksu ja kotiin odottelemaan parin viikon sisällä saapuvaa lukukausitarraa. Opiskelijakortti sentään annettiin tiskiltä käteen, se kun on vain paperiläpyskä.

TOPIAS SIREN

Puitteet Wienissä ovat astetta kuninkaallisempia kuin Otaniemessä.

Pankkitilin avaamista yritimme toisena päivänä. Marssimme suoraan paikallisen postipankin tiskille. Jotenkin se, että paikalliset selittävät Itävallan saksaa keskenään enkä ymmärrä mitään, saa minut tuntemaan, että olen lapsi, isän ja äidin kanssa pankissa, ottamassa ensimmäistä tiliä. Välillä pankkivirkailija selittää minulle hitaasti joko saksaksi tai englanniksi jotain itsestään selvää – karkkirahat täytyy säästää.

Lopulta pankkivirkailija yrittää tarjota mi-

nulle säästökirjaa, josta ystävällisesti kieltäydyn – Suomessa moista säästötappaa ei ole tunnettu ainakaan 25 vuoteen, eikä siitä ole vuokranmaksuun. Lopulta tili jää saamatta, koska vuokra on paljon halvempaa ja yksinkertaisempaa maksaa käteisellä – Visa Electronilla kun saa nostettua täältä rahaa ilman kuluja.

Kursseille ilmoittaudutaan kuten TKK:lla. Ensimmäisen valitaan kurssit varsin pätevissä – uuden Topin 10–0 päihittävässä – järjestelmässä hakusanojen avulla ja klikkailemalla. Tämän

jälkeen hortoillaan huonosti merkittyihin luentosaleihin infoluennolle, kirjoitetaan siellä nimi varsinaiseen ilmoittautumislistaan ja voilä: ilmoittautuminen on suoritettu.

Infoluennnoilla kerrotaan myös luentojen ajankohdat, joten lukujärjestystä ei siis voi suunnitella etukäteen. Kahden infoluennon tauksessa olen luullut olleeni sadan prosentin varmuudella oikeassa paikassa oikeaan aikaan, mutta yksin. Lohduttavaa on se, että kurssini alkavat yllättäen vasta lokakuun puolen välin jälkeen, joten säätoaikaa riittää.

Wienin teknillisessä yliopistossa käytetään kahden periodin järjestelmää, mutta useat kurssit järjestetään blokkikursseina eli intensiivisinä muutaman päivän tai viikon kursseina. Instituuttien sisällä opettajat sopivat keskenään kurssien ajoista, joten instituuttien sisäisiä päällekkäisyysongelmia ei ilmene.

Paniikkini sen suhteen, että kaksi mielenkiintoista kurssia oli buukattu samaan aikaan ja päivään, osoittautui turhaksi, sillä ne pidetään eri puolikkaissa periodia – melkein siis kuin neljän periodin järjestelmässä.

BILEET JOKA ILTA, HUH!

Tietenkin seurustelukumppania tuli ikävä, ja tyttöystäväni tuli vierailemaan mahdollisesti jopa pidemmäksi aikaa, jos vain onni suo. Hänellä on itsevarma suunnitelma hakea töitä täältä ja viipyä kevääseen asti. Aktiivinen vaihtarielämä on kuitenkin vaikeuttanut heräämistä, ja pahaksi onneksi toimistot ovat auki vain aamuisin, joten työnhaku odottaa vielä.

Periaatteessa hänen ei kuitenkaan tarvitse maksaa asumisesta mitään, sillä hän asuu laittomasti huoneessani. Alussa vähän pelotti, toimii-ko siivoojajäti asuntosäätiön vakoojana, mutta villakoirien määrästä päätellen siivous on niin pikaista, ettei tarkkailusta ole pelkoa.

Varsin nopeasti huomasin, että vaihto-opiskelijoiden mentaliteetti on hyvin avoin – myös minun. Hississä keskustellaan niitä näitä ja vaihdetaan huoneen numeroita iltamenoja varten – moienenhan on täysin ennenkuulumatonta Suomessa! Talon aulassa on bileet joka ilta, eikä kotiin pääse moikkaamatta tusinaa tuntematonta, viittä tuttua ja muutamaa jo ystäväksi käyntyä vaihtaria.

Kuulostaa hyvältä, mutta yritäpä tulla kotiin väsyneenä illalla, kun vaihtarit ovat repimässä vaikkapa ravintolaan tuhlamaan jo arvokkaiksi käyneitä viimeisiä pennosia. Kotioloissa vatsa täyttyykin sitten pastalla ja ketsupilla – opiskelijoiden tapaan. Viikon pastakuurin jälkeen alkaa kyllä jo naama muuttua kalpeaksi – selvä merkki liian yksipuolisesta ravinnosta.

Tulin tässä eräänä iltana räjäisenä kotiin ajatellen nukkuvani univelkani pois. Ateenalainen ystäväni Pablos oli kuitenkin juuri aulassa lähdössä kreikkalaiseen ravintolaan muutaman muun vaihtarin kanssa, eikä sitä kehdannut kieltäytyä ystävällisestä toteamuksesta: ”Oh, you made it!” Kävin minuutissa hakemassa tyttöystäväni yläkerrasta mukaan, ja siinä sitä oltiin sitten molemmat tukka pystyssä syömässä tsatzikia.

Seuraavana iltana matkalla pyykkitupaan meidät ylipuhuttiin palestiinalaisen ruuan ääreen. Palestiinalainen ruoka oli sentään ilmaista, ja kotiinkin pääsimme ihmisten aikaan – toisin kuin kreikkalaisen ruuan ja Ouzon ääreltä.

ERASMUS, TURISMUS, ORGASMUS

Olen eksynyt aika-avaruusvääristymään, joka on selitettävissä yhdellä sanalla ilman jakolaskuja ja irtonaisia kirjaimia: Itävalta. Kahden viikon kansallis- ja itsenäisyyspäiväputken jälkeen tuntuu, että olen täällä lomailemassa enkä opiskelemassa.

Päivät ovat kuluneet hitaasti madellen, mutta toisaalta vääristymä avaruudessa on repinyt minua Wienistä kansallispuistoon Tsekin rajalle ja jopa Slovakiaan Bratislavan asti. En oikeastaan edes muista enää, mistä viime luennolla puhuttiin.

Sensuroitu verkosta mainosten suuren koon vuoksi.

"Vuosijuhlassa oli yllättävän epämuodollista"

Kuvat Anssi Krooks ja Mikko Arvinen

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan vuosijuhlaviikko sujui tänäkin vuonna perinteisissä merkeissä. Viikko alkoi tekniikanpunaisen laulukirjan läpilaullannalla ja sitsilaulukilpailulla, ja jatkui Polyteknikkojen Orkesterin, Dominanten ja Polyteknikkojen Kuoron konsertilla, fuksien juhlasitseillä, TKY:n arkiston aarteisiin tutustumisella, Dipolin esittelykierroksilla ja Oxe-tin juhlakeikalla.

Varsinainen 133-vuotisjuhla järjestettiin Dipolissa lauantaina 12. marraskuuta. Tänä vuonna juhlintaan osallistui reilut kolmesataa teekkaria, professoreita, opettajia ja kutsuvieraita. Tervetuliaissanat lausui TKY:n isäntä Jouni Saarenpää. Teknillisen korkeakoulun tervehdyksen toi rehtori Matti Pursula.

Juhlapuhuja, TEK:n hallituksen puheenjohtaja Merja Strengell oli huolissaan diplomi-insinööriopetuksen kansainvälisen kilpailukyyn ja laadun varmistamisesta.

Strengellin mukaan tekniikan alan koulutuksen suuntaviivoja pohtineen Yrjö Neuvon työryhmän suosituksiin esimerkiksi koulutuksen aloituspaikkojen karsimisesta pitäisi suhtautua vakavasti.

– Ryhmän suositusten toteuttaminen on erittäin tärkeää teknillistieteellisen koulutuksen ja tutkimuksen laadun ja kilpailukyyn turvaamisen kannalta, Merja Stren-

HELENA MANNER JA MIKKO ARVINEN

gell sanoi.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan kultaiset ansiomerkit myönnettiin tänä vuonna Johannes Heinolle ja Kaarlo Väisäselle.

Heinonen on toiminut vuosien ajan aktiivisesti kiltä- ja yhdistyskentällä, TKY:n edustajistossa, hallituksessa ja lukuisissa toimikunnissa.

Kaarlo Väisänen on vaikuttanut laaja-alaisesti lukuisissa kulttuuriyhdistyksissä, museossa, edustajistossa ja keskusvaalilautakunnassa. Jatko-opiskelijana hän on kehittänyt voimakkaasti TKY:n jatko-opiskelijatoimintaa perustamalla jatko-opiskelijajyhdistys JOY:n. Nykyisin

Kaarlo Väisänen toimii esimerkiksi Polyteekkarin toimitusneuvoston puheenjohtajana.

TKK:n vuoden opettajaksi 2005 valittiin materiaalitekniikan osaston mekaanisen prosessi- ja kierrätystekniikan professori Kari Heiskanen. Voittajan esitellyt TKY:n hallituksen opintoasiavastaava Jarno Vanhatalo kertoi valintaraadin arvostaneen paitsi Heiskasen opetus-taitoja, myös hänen toimimistaan opetuksen aktiivisena kehittäjänä. Osastonjohtajana toimiessaan Heiskanen on valintaperusteluiden mukaan aktivoinut kaikkia osastonsa opettajia opetuksen kehittämisessä ja nostanut opetuksen laadunkehity-

TKY:n synttärilahjoihin kuului esimerkiksi fyssalaisten lahjoittama tynnyrillinen pähkinöitä ja puunjalostajakillan puhallettava halinukke.

Vuoden opettajaksi valittu professori Kari Heiskanen otti vastaan opiskelijoiden onnitteluja.

tämisen osaksi osaston sisäistä rahanjakoa. Vuoden opettaja -palkinto jaettu vuodesta 1980 alkaen.

Pyöreän Tornin Kiltaan kutsuttiin viisi toista ylioppilaskunnassa ja killoissa ansiokkaasti vaikuttanutta henkilöä. Arvoistensa joukkoon pääsivät Niilo Fredrikson, Reetta Grenman, Ilkka Harri, Mikko Hiekkataipale, Anna Himmanen, Markku Huotari, Matti Kuronen, Jouni Lounasmaa, Simo Neuvonen, Tuula Olenius, Tho Phan, Mikko Rönkkö, Aki Sundell, Olli Visuri ja

Kim Åström. Arwoisan teekkarin käätty siirtyi Juho Cederströmille.

Itse vuosijuhla sujui tänäkin vuonna perinteisesti laulun, hyvän ruuan ja muutaman snapsin merkeissä. Lukuisista puheista huolimatta tunnelma säilyi kuitenkin alusta loppuun rentona ja mukavana.

Viime aikoina monien muidenkin ylioppilaskuntien vuosijuhlissa vierailut Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Kirsi Marttinen piti tunnelmaa jopa yllättävän epämuodollisena.

– Meillä Jyväskylässä on kauhean tarkkaa mitä vuosijuhlissa tapahtuu milloinkin ja koska saa nousta esimerkiksi pöydästä. Minä olin oletanut, että nämä meille omaksutut perinteet tulisivat täältä ja muista teekkariylioppilaskunnista, mutta ilmeisesti se ei olekaan niin, Kirsi Marttinen pohti.

Toisaalta paria viikkoa ennen TKY:n vuosijuhlia järjestetyt Lappeenrannan teknillisen yliopiston ylioppilaskunnan vuosijuhlat sujuivat Kirsin mukaan selvästi Otaniemä muodollisemmissa tunnelmissa. Esimerkiksi ennen pääruokaa kaikki istuivat Lappeenrannassa kiltisti paikoillaan.

– Tämä vuosijuhla on mennyt vähemmän perinteisten kaavojen mukaan kuin minä oletin. En minä sano, että se olisi haitannut, että porukka seilasi edes takaisin, mutta itse oli vähän että jaahas että mitä täällä tapahtuu, Kirsi Marttinen sanoi.

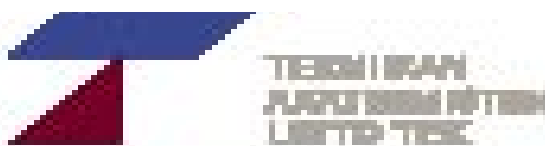
Silliksellä jututettua Sähköinsinöörikillan lukkarin Emmi Rautkylä kiitteli vuosijuhlissa laulettuja pilsimpä vanhoja teekkarisikermöjä, joita nykyisin kuulee muuten enää harvemmin.

– Pääjuhla oli mukavan perinteinen ja Länsiautoareena taas yllätyksellinen paikkavalinta jatkoille. Polirytmi soitti siellä tosi kivasti. Mikäs siellä oli jorattessa, kolmansissa tai neljänsissä TKY:n vuosijuhlissaan ollut Emmi Rautkylä sanoi.

Kirsi Marttinen ja Laura Mattila vetivät vuosijuhlissa korvat päähän. "Ennen tylsiä puheita protestoitin laittamalla korvat päähän. Nykyään tämä on enemänkin niin, että kun on hauskat juhlat niin voi vetää korvat päähän." (Jutun miespuolinen kirjoittaja olisi halunnut mennä Lauran kanssa naimisiin, mutta pakit tuli. Nyh.)

Onnittelemme 133-vuotiaasta Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskuntaa:

Rakastunut huippu-urheilija valintojen edessä

HELI KRUGERIN ESIKOISROMAANI ANTAA PUHEENVUORON URHEILIJALLE, JOKA EI MAHDU JULKISUUDEN VAATIMAAN MUOTTIIN. JA MIKSI PITÄISIKÄÄN MAHTUA?

Heli Krugerin esikoisromaani *Olen koskettanut taivasta* (Otava 2005) sai paljon julkisuutta jo ennen ilmestymistään. Eikä niinkään siksi, että kirjoittaja on kolmiloikassa ja pituushypyssä loistavasti menestynyt ex-urheilija. Ilta-

päivälehtien lööpit kirkuivat, koska Kruger oli kuulemma julkaisemassa ”lesboeroottisen” kirjan.

Krugerin romaani ilmestyi syyskuun lopulla samana päivänä, jolloin Suomen Liikunta ja Urheilu (SLU) julkaisi seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin liittyviä kysymyksiä käsittelevän oppaan *Lupa kuulua – lupa näkyä*.

Oppaan julkistamistilaisuudessa puhunut Kruger ei voinut olla kritisoimatta tapaa, jolla hänen romaaninsa otettiin julkisuudessa

vastaan. Miten kahden naisen suhdetta käsittelevä kirja mielletään saman tien ”lesboeroottiseksi”? Jos päähenkilö Venlan kumppani olisi ollut mies, tuskinpa olisi nähty hehkutusta ”heteroeroottisesta” kirjasta.

Olen koskettanut taivasta antaa puheenvuoron urheilijalle, joka ei todellakaan halua tulla nähdyksi vain objektina. Olisi nähtävä ihminen suorittajan takana. Julkisuu-
dessa urheilijaa yritetään maustaa eri tavoin, esimerkiksi tyttö- ja poikaystäviä ja ulkonäköä synnätään tarkasti.

– Haluan, että nähtäisiin ihminen lesbon tai minkä tahansa määreen takana. On vaikeaa, jos joutuu peittämään omaa persoonallisuuttaan. Urheilussa oma persoona on vahva työväline, joten on tärkeää voida olla aidosti oma itsensä jokaisessa tilanteessa, Kruger painotti.

Heli Krugerin romaanin vahvin puoli on, että se nostaa esiin tärkeitä teemoja ja kysymyksiä. Julkisuus vaatii myös kasvot kirjan taakse, ja valovoimaisen sympaattinen ja savenaalmis ex-urheilija onkin mitä parhain henkilö nostamaan keskustelua urheilun maailman ahtaista rooleista.

Mutta entä se itse kertomus? Ajoittain tuntuu, että kahden naisen välinen rakkaustarina on oikeastaan sivuosassa, koska suhde mää-

ritetty lähinnä ulkopuolelta tulevien paineiden kautta. Pituushyppääjä Venla Saarinen päättää astua ulos kaapista ja antaa itselleen luvan rakastua, eikä muuta tarvita. Täydellinen kumppani – ruskeasilmäinen ja hentoinen peruskoulunopettaja Inka – löytyy pian netin deittipalstatalta kahvin siemailun ohessa.

Helposti löytyneen täydellisen rakkauden suurimmat ongelmat johtuvat muiden ihmisten ahdistamisesta asenteista. Venla joutuu elämään kaksoiselämää julkisuuden takia, ja Inkakin epäroi, miten kertoisi totuuden aviomiehelleen ja äidilleen. Rohkaistumista ei palkita. ”Kohta huomaat rakastuvasi johonkin ihanaan mieheen ja tuollainen huuhaa menee ohi yhtä nopeasti kuin on tullutkin”, Inkan äiti opastaa tytärtään. Venla taas saa kuulla suorat sanat valmentajaltaan: ”Kyllä kuule sitä on nähty ennenkin niitten lesbojen touhuista, että heti kun löytyy joku siihen viereen vikisemään niin urheilu on alkanut kulkea alama-
keä.” SLU:n oppaalle olisi todella ollut käyttöä.

Onneksi ympärillä on myös sydämellään näkeviä ihmisiä. Venlan hyvä ystävä Tuuli näkee edelleenkin läheisen ihmisen määritteiden takana, ja lapsuudenkodin keittiön pöydän ääressä on hyvä olla: ”Kai se on pääasia, että ootte onnellisia. Molemmat.”

Lupa kuulua – lupa näkyä -

oppaan julkistamistilaisuudessa Heli Kruger kysyi haastavasti, ovatko julkisuus ja yhteiskunta valmiita siihen, että urheilija tulee ulos kaapist. Vai onko valittava rakkauden ja urheilu-uran välillä? Venlan tarina saa vakuuttuneeksi siitä, että seksuaalivähemmistöön kuuluva huippu-urheilija joutuu valitettavasti vieläkin suurien valintojen eteen. Asennemuutokselle ja erilaisuuden hyväksymiselle on suuri tilaus myös urheilun maailmassa.

Heli Kruger: *Olen koskettanut taivasta*. Otava 2005, 226 s.

Lupa kuulua – lupa näkyä. Seksuaali- ja sukupuolivähemmistöt liikkunnassa ja urheilussa. Toimittanut Nelli Koivisto. SLU-julkaisusarja

Kokkausapua epävarmoille (ja miksei muillekin)

Opiskelijoille tarkoitetun keittokirjan nimi *Tonnikalan tuolla puolen* saa mieleni protestoimaan. Miksi opiskelijat pitää yhdistää melkein aina tonnikalaan ja makaroniin? Emmekö me muuta osaa syödä? Sitä paitsi huokein tonnikalapurkkiin maksaa lähi-Alepassa 0,79 euroa. Mieluummin bongailen halpoja punalappuisia alennustuotteita ruokakaupassa ennen sulkemisaikaa kuin syön tonnikalaa. Kokkauskirjan sisällysluettelon vilkaisu rauhoittaa onneksi mielen, sillä kirjasta löytyy edullisia ruokia aamiaisista välipaloihin, päivällisiin, iltapaloihin ja jälkiruokiin. Tonnikalareseptiä on vain muutama.

Keittokirja on suunnattu itseenäistyvälle nuorelle, joka siirtyä äidin lihapadoilta omien kokkausten ääreen. Kirja on jo useammankin vuoden omassa kämpässä asuneelle näppärä perusopas, jos munakkaantekotaidot ovat ruosteessa tai eri mausteiden soveltuvuus eri ruokalajeihin mietityttää. Kokkausopas aloittaa opiskelijan opastuksen terveellisempään ruokavalioon aivan perusteista, kuten tarpeellisista keittiön työvälineistä ja ruokakaapin perustarvikkeista.

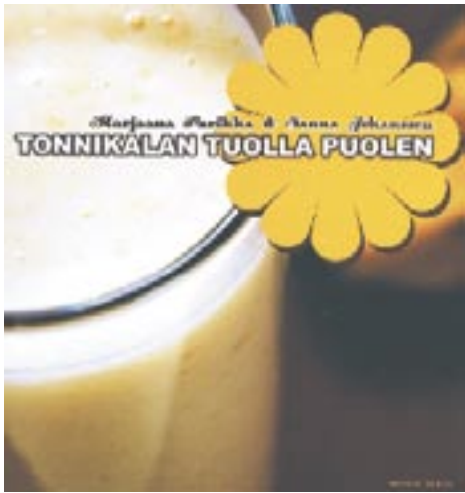
Mietitäänkö. Keittiön työvälinelistan taidan läpäistä, vain juuresharja ja kaulin

ERIKA EEROLA

puuttuvat. Ruokakaapin perustarvikkeet taitavatkin olla eri juttu. Kurkistus jääkaappiini hymyilyttää, vaikka muun muassa kananmunia, ketsuppia ja kurkkua sieltä löytyykin. Miksi listaan ei kuulu välttämättömiä vierasvaroja kuten pulloista olutta tai siideriä? Ja jotakin kivaa makeannälän varalle?

Reseptit ovat helppoja ja turhia hienosteluja kaihtavia. Vaikka kirjasta löytyvät perinteiset suomalaiset sapuskat – kuten lihapullat, perunamuusi, pannari ja jauheliha-kastike – löytyy joukosta eksoottisempiakin reseptejä.

Marjaana Parikka ja Sanna Johansson: *Tonnikalan tuolla puolen*. Amk-kustannus Oy, 2005.

Viittä vailla – sen minkä taakseen jättää edestään löytää

Pauliina Vanhatalon esikoisen parissa voi palata takaisin omiin koulukokemuksiin. Kuka sinä olit koulun arvohierarkiassa? Olitko suosittu, kiusattu, tarkkailija vai peräti kiusaaja? Vanhatalo on uskaltanut tarttua pahiksiin ja kirjoittanut koululukiusaajatyttöjen elämästä ja siitä mitä kuohuvan murrosiän jälkeen tapahtui. Kirjan tarina vuorottelee nykyhetken ja takaumien välillä. Kirja on sekoitus tyyllilajeja, nuortenromaanin, dekkarin ja sitä tavalista nuoren naisen kasvutarinaa.

Kirjan päähenkilönä on juuri koulua vaihtanut Kira. Kirjan alussa kuvataan, kuinka hän hyväksymistä janoavana tukahduttaa pelon ja näyttää, että hänet voi ottaa jäseneksi koulun kovimpaan tyttöjengiin. Lukijana ajattelee, kuinka fataalista seuran valitseminen voi ollakaan. Ryhmäpaine ei pelkää muuta Kiran hiustenväriä vaan myös yllyttää näpistelyyn, kaljoitte-
luun ja jopa pakottaa hakkaamaan ihmisiä. Tyttöjengissä Kira saa rakastua, mutta joutuu myös valta-
pelein uhriksi.

Vanhatalon romaanin aikuiset ovat kaukana, eikä murrosikäinen saa heiltä tarvitsemaansa apua. Kiran äiti vaeltaa miessuhteesta toiseen, ja koulun rehtori ei saa tyttöjengiin kuria, ehkä siksi, että yhtenä jäsenenä on oma tytär. Vanhatalo tarjoilee tutun, ehkä jo hieman kuluneen tarinan: koviksen

JOHANNA MITJONEN

takaa löytyy herkkä aikuisen rakkaudesta kaipaava nuori. Hän onnistuu kuvaamaan hyvin, miksi oma jengi on murrosikäiselle maailman tärkein. Kirjan lopussa uskonnollisen lahon johtaja pukee Kiran elämänmittaiset tunteet sanoiksi: ”Me tarvitsemme perheen, tarvitsemme perheen johon liitymme vapaaehtoisesti, jonka kanssa jaamme ilomme ja heikkoutemme ja tuskamme ja joka ei koskaan väsy meitä kantamaan.”

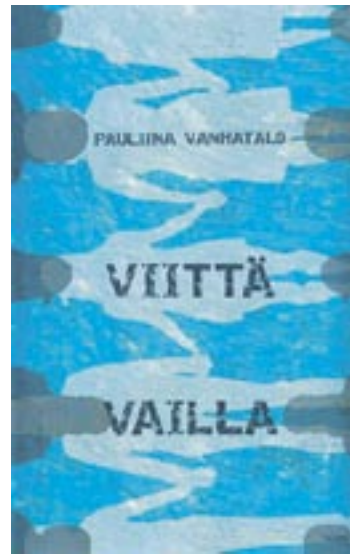
Kiran suurin toive on tulla hyväksytyksi ja rakastetuksi. Kira ripustautuu kilttiin mieheen, jota hän vartioi mustasukkaisesti, jonka kanssa hän haluaisi sulkeutua neljän seinän sisään, rakastaa ja olla rakastettu. Jopa lapsen Kira näkee uhkana parisuhteelleen. Hän valitsee myös naiselle helpoimman tavan hallita miestä – seksuaalisen ylliotteen.

Kira on onnistunut sulkemaan paljon tapahtumia ja käsittelemättömiä asioita mielestään. Mutta sen minkä taakseen jättää edestään löytää, joutuu Kira huomaamaan romaanin kuluessa. Niinpä luokkakokouksessa vanhan jengin suhteiden uudelleen viriäminen aloittaa Kiran elämässä lähtölaskennan muutokseen. Lopulta Kiran elämä on viittä vailla räjähtämäisillään, paine kasvaa kirjan sivujen kääntyessä. Mutta kun räjähdys tulee, se puhdistaa Kiran elämää. Vasta sen jälkeen Ki-

ran on mahdollista aikuistua, kasvaa toisista ihmisistä riippumattomaksi yksilöksi.

Viittä vailla on Jyväskylän yliopiston kirjoittajakoulutuksesta valmistuneen Pauliina Vanhatalon esikoisteos. Gradun taiteellinen osa oli yksi Vanhatalon romaanikäsitteistä. Loppuratkaisu sortuu teatralisuuteen, mutta ei kuitenkaan latista kirjaa, koska pääsääntöisesti Vanhatalon kerronta on nautinnollisen uskotavaa. Kirjan parasta antia ovat Kiran nuoruudenkokemukset: kuinka ensisuudelma vaihdetaan parhaan tyttökaverin kanssa ja joskus kaipaavat kartsalta kotiin juomaan kaakaota äidin kanssa.

Pauliina Vanhatalo: *Viittä vailla*. Tammi 2005, 232 s.

Attention! Your help is needed! Ryhdy kv-isohenkilöksi!

Kouluumme saapuu taas tammikuussa runsas joukko ulkomaisia vaihtareita ja tutkinto-opiskelijoita, jotka palavat halusta tutustua suomalaiseen kulttuuriin ja opiskelijaelämään. Erityisesti ensimmäisten Suomi-viikkojensa aikana he kaipaavat opastusta ja apua löytääkseen lähikaupan, selviytyäkseen ajoissa luennoille ja tietysti parhaisiin bileisiin. Parhaita oppaita näille ulkkareille ovat tietysti oman koulumme opiskelijat, joille teekkarius ja suomalaiset tavat ovat käyneet tutuksi! Oletko Sinä siis kiinnostunut kansainvälisestä toiminnasta ja mahdollisuudesta käyttää koulussa opettelemiasi kieliä? Haluaisitko tutustua uusiin ihmisiin ja kulttuureihin, ja samalla nähdä, mitä kaikkea vaihtareiden elämään mahtuu? Oletko joskus suunnitellut vaihtoon lähtemistä, mutta et ole kiireiltäsi tai elämäntilanteestasi johtuen pystynyt sitä toteuttamaan?

Nyt Sinulla on mahdollisuus ryhtyä kv-ISOhenkilöksi, ja liittyä kansainvälisten teekkareiden kirjajaan joukkoon! Saat ystäviä ja tuttavien eripuolilta maailmaa, tutustut samanhenkisiin opiskelutovereihisi ja kaikesta tästä hauskanpidosta palkintona tarjotaan vieläpä kieliopintoviikkoa. Kieltä sinun ei tarvitse tietystikään osata täydellisesti, sillä eihän vaihtareiltakaan oleteta täydellistä suomen osaamista heidän saapuessaan tänne.

Kv-ISOhenkilökoulutus järjestetään Rantsussa 28.11. klo 18, eli Sinun tarvitsee vain saapua paikalle vaimentamaan tiedonnälkäsi ja saamaan vastauksia mieltäsi askarruttaviin kysymyksiin. Lisätietoja saa kv-isohenkilövastaava Lauralta (laura.turunen@tky.fi) tai kv-sihteerin Milla Eroselta (milla.eronen@tky.fi).

Lähde mukaan TKY:n hallitukseen 2006!

Miltä TKY näyttää ensi vuonna? Jos sinulla on näkemys asiasta, nyt on elämäsi tilaisuus lähteä tekemään visiostasi todellisuutta!

TKY etsii innostuneita toimijoita vuoden 2006 hallitukseensa. Hallitus johtaa ylioppilaskunnan toimintaa, ja se on muutenkin loistava näköalapaikka koko Otaniemen opiskelijayhteisön toimintaan.

Hallituksen valinnan suorittaa TKY:n edustajisto seuraavalla aikataululla:

- to 24.11.2005 klo 17.00 TKYE:n kokoukset 9/2005 ja 1/2006 (osa I):

edustajiston puheenjohtajiston ja hallituksen muodostajan valinta

- ke 30.11.2005 klo 17.00 (D-sali) paneeli hallitusehdokkaille

- to 8.12.2005 klo 17.00 TKYE:n kokous 1/2005 (osa II): hallituksen valinta

Hallitusehdokkaiden on oltava tiedossa viimeistään 30.11. pidettävään paneeliin mennessä. Koko työryhmän tavoitat osoitteella tkyh2006@tky.fi.

Tennarin Japan pop -näyttelyyn 24.11. klo 15

Kiinnostaako manga? Entä Japanin nykytaide? Taidemuseo Tennispalatsin kaksiosaisessa Japan pop -näyttelyssä on esillä vanhaa ja uutta japanilaista sarjakuvaa (mangaa) sekä kymmenen japanilaisen nykytaiteilijan teoksia. TKY järjestää jäsenilleen käynnin tähän näyttelyyn torstaina 24.11. klo 15.00. Saamme näyttelyyn oman oppaan (50 min esittely). Näyttely maksaa opiskelijoilta 5 euroa (normaalihinta 6 euroa). TKY maksaa meille oppaan, mutta pääsymaksu tulee jokaisen itse maksaa. Opastukseen mahtuu 30 nopeinta, ilmoittautuminen laura.nyfors@tky.fi tiistaihin 22.11. mennessä! Mukaan mahtuville varmistussähköposti keskiviikon 23.11. aikana. Lisätietoja museon kotisivuilta.

Osallistu TKK:n verkkosivujen kehittämiseen!

Teknillinen korkeakoulu uudistaa verkkosivunsa ensi vuoden aikana. Tällä hetkellä suunnittelemme sisällön rakennetta, ja työssä käytetään apuna sivujen keskeisiä käyttäjäryhmiä.

Tarvitsimme lyhyisiin käyttäjähaastatteluihin 1. - 4. vuoden tekkareita, jotka pystyvät ja haluavat kommentoida opiskelijoiden tarpeita TKK:n [www.sivujen sisällön suhtein](http://www.sivujen.sisallon.suhtein). Haastattelut tehdään lähiviikkojen aikana.

Ilmoittautumiset ja lisätietoja: tiedottaja juha.

stjarnstedt@tkk.fi, p. 451 2071. Mainitse mailissa nimi, vuosikurssi ja tutkinto-ohjelma.

Verkkosivu-uudistus on osa eTKK-hanketta:

<http://etkk.tkk.fi/>.

Äänitorveksi? HALlinnon**OPiskelijaEDustajaksi 2006!**

Lähde edustamaan opiskelijoita ja vaikuttamaan TKK:n asioihin ottamalla pikimmiten yhteyttä kiltasi opintovastaavaan tai TKY:hyn. Haloped-paikkoja on avoinna mm. osastoneuvostoihin, tieteellisiin neuvostoihin, koulutusohjelmatoimikuntiin sekä moniin muihin TKK:n päättäviin elimiin. TKY tarjoaa opiskelijaedustajien tueksi haloped-oppaan, vuoden alussa järjestettävän koulutuksen sekä vertaistukea TKY:n haloped-työryhmässä.

Lisätietoja: sini.numminen@tky.fi, www.tky.fi/haloped

Sensuroitu
verkosta teknisten
ongelmien vuoksi (sori)

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajankohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene

ke 7.12. Pikkujoulut, JTM3A kattosauna
Spektaakkeli(ko)? Sitä itseään ja kaikkea muuta. Jatkot paikassa x.

Automaatio- ja systeemitekniikan kilta

24.11. Liukuhinna, Aladdin
Phuksien järjestämät loistobileet!
26.11. Stimulaatio, G18-sali
Järjestyksessään 7.AS:n vuosijuhla.
29.11. Vaalikokous, Joku sali TUASilla
Hölmöt hallitukseen ja hupsut toimareiksi. Tule valitsemaan.
2.12. PikkASjoulut, Rantsu
Joulupuuroa, joululauluja, joulupukki, jouluspeksijä ja muuta pikkASjoulumeininkiä.

Maanmittarikilta

23.11. Toimarisisit 2005 ja 2006 toimareille OK20
24.11. Kyykkää Käpykentällä
28.11. PopKlubi -nauhoitukset
29.11. MaOnmittaus. Maantieteilijät ovat kutsuneet meidän pelaamaan MaOnmittaus-peliä Kumpula.
1.12. Pikkujoulut
7.12. Teetä ja jatsia
16.12. Hallitussisit, Smökki

Koneinsinööriilta

22.-24.11. Kotimaan pitkä, Länsi-Suomi
Pe 25.11. Kiltiksen tuparit, kiltis
To 1.12. KIKKujoulut
Ke 7.12. Farmasiabileet

Puunjalostajakilta

24.11. Torstai: Vaalikokous, Smökki klo 17.00. Tule päättämään kettä päättävät killan asioista ensi vuonna.
26.11. Lauantai: Pikkujoulut, syksyn parhaat pipulat.
27-29.11. Kolmikiltapikkujouluuristeily, merellistä tunnelmaa jakamassa Raksa ja Prodeko.
30.11. Pikkujouluexcursio Kirkniemeen.
01.12. Fuksiexcursio Anjalankoskelle.
7-11.12. Volleypap. Lentopalloilua ja excursioita Saksan maalla.

YHDISTYKSET JA MUUT

AEGEE

AEGEEEn vauhti kiihtyy vuoden loppua kohden! Joulukuussa luvassa mm. kansainvälinen joulujuhla, konsertti sekä studiovierailu. Tervetuloa kokouksiimme Dommalle ja Social Meeting -iltoihin (keskiviikkoisin klo.20 Bar Mendocinossa, Eerikink. 28). Nähdään siellä!
10-11.12 Christmas Party at Märkiö cottage
More info: www.helsinki.fi/jari/aegee, www.aegee.org/events, aegee-board@helsinki.fi.

Elokvakerho Montaasi

Vaalikokous ja pikkujoulut ke 30.11. klo 19 kerhohuoneella osoitteessa Otakaari 20 A, alakerta. Tere tulemast!

Comedy Club Laugh Riot

Stand-up comedy in English
Servin Mökki, Otaniemi
pe 25.11. 7pm & 10pm
www.laughriiot.info/english.php
HEADLINER: STEVEN FLETCHER (USA!)
Tickets 8e, or 10e from www.tiketti.fi

Polyteknikkojen Kalastusseura

Polyteknikkojen Kalastusseuran sääntömääräinen vaalikokous pidetään maanantaina 28.11.2005 klo 18:00 alkaen Gorsun saunatiloiissa. Kaikki seuran jäsenet ovat tervetulleita valitsemaan seuraavan vuoden hallitusta.>

Polyteknikkojen Orkesteri

Polyteknikkojen Orkesterin perinteinen joulukonsertti maanantaina 5.12. klo 19. Helsingin Konservatoriossa, Ruoholahdentori 6. Liput 12/6 € orkesterilaisilta, ovelta ja TKY:n sihteeristöstä
Ohjelmistossa:
Smetana: Moldau (Vltava)
Hummel: Trumpettikonsertto, Es-duuri
Dvorák: Sinfonia nro. 9 "Uudesta maailmasta"
Solistina Visa Haarala
Johtaa Petri Komulainen
Lisätietoja: <http://www.polyteknikkojenorkesteri.fi>.

Ristin kilta

Tapahtumat tavallisesti Otaniemen kappelilla klo 19.

AIVOUTUKSIA

Sensuroitu verkosta teknisten ongelmien vuoksi (sori)

ke 23.11. Teeilta + joulujuhlan suunnittelu.
ti 29.11. Hurstin ruoka- ja vaatejako opiskelijoille, Helsinginkatu 19, klo 14-18.
ke 30.11. Suomalainen messu Kappelikuoron ja bändin kera.
3.-6.12. Mene ja kerro ry:n Pietarin lastenkotimatka (la-ti).
www.ristinkilta.fi

Teekkarispeksi

Pysykö kynä / muu kuvantuotannon väline kädessäsi? Osallistu Teekkarispeksin 2006 julistekilpailuun! Katso tarkemmat ohjeet nettisivuiltamme <http://www.teekkarispeksi.fi>.
Vielä ehtii mukaan ensi kevään produktioon! Mikäli speksaaminen kiinnostaa, lähetä sähköpostia tuottajille osoitteeseen speksi@list.tky.fi.

Suo, Kuokka & Jussi

Suo, Kuokka & Jussi soittaa Tavastia-Klubilla perjantaina 25.11. The Beach Boysin suurimpia hittejä. Suo, Kuokka & Jussi on rytmimusiikin suomalaisten huippuosaajien koalitie, joka rakentaa konserttisarjoja aikamme POP-musiikin mestariteoksista. Suo, Kuokka & Jussi yhdistää musiikkiamme mullistaneet alkuperäsideat ja tämän päivän

huippuosaamisen. SKJ:n keikoilla sinut yllättää hyvä olo, suusi leviää hymyyn ja huomaat tanssivasi kaikilla aisteillasi vapautuneiden, hyväntuulisten ihmisten keskellä. Liput: 15 €

DTM

Dragmaailman arvostetuimpiin esiintyjiin kuuluva näyttelijä-laulaja Sherry Vine esiintyy ravintola DTM:ssä maanantaina 5.12.2005. Sherry Vine on esiintynyt lukuisissa menestyneissä elokuvissa, teatterinäytelmissä ja kabaree-esityksissä ympäri maailman. Ensimmäinen esitys on soolo kabaree-esitys, ja illan jälkimmäisessä show'ssa Sherry esiintyy helsinkiläisnaismuusikoista (Eeva Partanen, Minttu Muranen, Pia Asikainen ja Pia Ljungman) kootun The Peflets bändin kanssa. Luvassa on tiukkoja rockversioita tunnettujen artistien kappaleista. DTM maanantaina 5.12. kello 24. Liput 6,20 euroa. www.sherryvine.com

Sherry Vine ->

Onko nälkä? Kom till TF och ät!

täffä

TEKNOLOGISTIAURAMO • TEKKARIRAVINTOLA

17.8-10.30-16.30, pe 10.30-15.00

TUUKKA-NALLE

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS	TÄFFÄ
KE 23.11.	Kinkku-ananaspannupizzaa (l) Kalkkuna-mangokastiketta (vr,l,g) riisiä Punajuurikroketteja (l,m,g), maitokastiketta (vl) Mehevä mustikkajuoma	Grillattua tomaattikalaa juustokastikkeella (vl) Paistettua nuudelia ja kasviksia (l,veg) Liha-perunakeittoa (l,g) Pepperoni-pastasalaattia À la carte: Kalkkunapihvi	Kaikkiin annoksiin kuuluu perunasose (pyydä l) + Riistakäristys puolukkasurvoksen kera (l, g) Kalapuitot dipin kera (vl) Parsakaali-juustomedaljongit dipin kera (pyydä ve) + Jauheliha-aurajuustopizza + Kasvispizza (papu, oliivi, sipuli)	Broileri-pekoniastiketta (vl), riisi (l,m,g) Liha-makaronilaatikkoa Kasvisborsikeittoa (vr,l,m,v,g), smetanaa (vl,g) Tonnikalat-warp (vl) Tonnikalat-nuudelisalaattia (l,m) A la carte: Grillipihvi possusta (g,l,m) valkosipulivoi (vl,g) chiliperunat (v,l,m,g)	A la carte: Grillipihvi Jauhelihakastiketta ja spagettia (l) Tomaattikermastiketta ja spagettia (vl) Purjo-perunakeittoa (vl)
TO 24.11.	Kanaa Marengo (vr,l,m,g), riisiä (l,g) Makaronilaatikkoa (vl) Pinaatti-pähkinäkastiketta (vl), riisiä (l,g) Punaherukkakiisseliä	Curry-kanapataa (vl) Feta-tomaattipastaa (vl) Hemekeittoa ja pannukakkua hillolla Tonnikalasalaattia	+ Pestokuorrutettua kirjolohta (l, g, sis. pähkinää) Aura-punajuurikiusaus (k, vl, g, pyydä ve) Viherpippuri kalkkunapataa (vl) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Naudanlihastroganofia (vl), perunaa (g,l,m,v) Punajuurikroketit (l,m,g) maitokastike-perunat (v,l,m,g) Makkarakeittoa (l,m,g) Broiler-kasvispizzaa (vl) Broiler-oliivisalaattia (l,m) A la carte: Sveitsinleike, kermaperunat (vl,g)	A la carte: Sveitsinleike Kebab ja riisi (Vl, G) Kalapihvit ja relishkastiketta (Vl) Täytetyt tomaatit Siskonmakkarakeittoa (l,g)
PE 25.11.	Naudanliha-inkivääriwokkia (l,m,g), riisiä Siskonmakkarakeittoa (l,m,g),leipää Feta-pinaattipiirakkaa A la carte: Kanaa Kievin tapaan (vl), inkiväärikastiketta Ananasherkkua	Jauhelihapihvejä sinappi-kermastikkeella (vl) Yrttistä-soija-kasvispyttipannua (l,g) Kermaista ahven-perunakeittoa (vl,g) Nuudeli-kanasalaattia À la carte: Paistettua lohta tartarkastikkeella	Jauhelihakastiketta (l, v, pyydä g) spagetin ja juustoraasteen kera Kasvislasagneetta (k, vl, pyydä ve) Kalapyörkät ruohosipuli dipin kera (vl) + Kana-ananaspizza + Kasvispizza (feta, annas, oliivi)	Jauhelihawokkia (vr,l,m,g), riisi (g,l,m) Tomaatti-perunavuokaa (vl,g) Herkkusienikeittoa (vl) Uuniperuna, tonnikalatäyte (vl) Leikkelelautanen (vl,g) A la carte: Savustettua lohta, sitruuna-tilliperunat (g,vl)	Kalkkunaleike, cordon bleu -currykastiketta Selleripihvit Tomaatti-basilikkakeittoa (vl)
MA 28.11.	Meksikolaista naudanlihapataa (l,m,g) keitettyjä perunoita / basmatiriisiä Kana-palsternakkagratiinia (vl), basmatiriisiä (l,m,g) Soija-kasvisnuudelit (vr,l,m) Mansikkariisiä	Uunimakkaraa viherpippuri-juustokastikkeella (vl) Kasvispihvit (vl) Kylmäsavulohikeittoa (vl,g) Meksikolaista salaattia	Maissilastukuorrutettua broilerin koipea currykastikkeen kera (vl) Feta-kasvishöystöä (k, vl, pyydä ve) Paneroitua kalaa dipin kera (vl) + Jauheliha-herkkusienipizza + Kasvispizza (soija, paprika, herkkusieni)	Porsasta inkiväärikastikkeessa (vr,l,m), riisi (l,m,g) Soija-kasvisnuudelit (vr,l,m,v) Lihakeittoa (l,m,g) Kasvispizzaa (vl) Meetwursti-pastaasalaattia (vl) A la carte: Kampelaa katkaraputäytteellä, perunaa (g,l,m,v)	A la carte: Täffänleike Ribs-porsaanlihapihvit, viherpippurikastiketta Kasvispihvit ja viherpippurikastiketta Broilerkeittoa (l,g)
TI 29.11.	Jauhelihakastiketta (l,m), pastaa Kalacurry (vl), keitettyjä tilliperunoita / tilliriisiä Kasvislasagnea (vl) Uuniomenat, vaniljakastiketta	Lihapyörkkeitä rosmariinikastikkeessa (vl) Ohrapuuroa mansikkakeitolla (vl) Meksikolaista kanakeittoa (l,g) Äyriäissalaattia	+ Porsaanleike rakuunakastikkeen kera (vl) Hedelmäinen broileripata (vl) Juustomestarinkeiusaus (k, vl, g, pyydä ve) + Tonnikalat-katkarapupizza + Kasvispizza (feta, paprika, sipuli)	Chili con carne jauhelihasta (l,m,vr), riisi (l,m,g,v) Kana-palsternakkagratiinia (vr,l,m), riisi (l,m,g,v) Hernesosekeittoa (vr,l,m,g,v) Broileri-ananashampurilainen (vl), maalais-lohkoperunat (l,m,g,v) Nizzalaista kasvisalaattia (l,m,g,v) A la carte: Lohta (l,m,g) sinihomejuusto-ananaskuorrutuksella (vl,g)	A la carte: Porsaanleike ja suppilovahverokastiketta Broileria ja chilitomaattikastiketta Täytetyt paprikat ja chilitomaattikastiketta Nakkikeittoa (l)
KE 30.11.	Kirjolohikeittoa (vl,g) leipää Lasagnea (vl) Kasviskroketit (l,m,g) valkosipulimajoneesia Pähkinävaahtoa	Uunikalaa pinaattikastikkeessa (vl) Tuoretomaatti-fetapastakastiketta (vl) Frikadellikeittoa (l) Mozzarellasalaattia À la carte: Porsaanpaistia dijon-sinappikastikkeella	Kaikkiin annoksiin kuuluu perunasose (pyydä l) Lindströminpihvi sipulikastikkeen kera (vl) Kalaburgerpihvit sipulikastikkeen kera (vl) Kasviskroketit sipulikastikkeen kera (k, vl, pyydä ve) + Kinkku-ananaspizza + Kasvispizza (aura, ananas, paprika)	Kinkku-ananaspastaa (vr,vl) Kookseittia (vl), perunaa (l,m,g,v) Riisipuuroa, sekahedelmäsoppaa (l,m) Mozzarella-pinaattipizzaa (vl) Kreikkalaista salaattia (vl,g) A la carte: Metsästäjänleike, lohkoperunat (l,m,g,v)	A la carte: Grillipihvi Jauhelihakastiketta ja spagettia (l) Aura-paprikakastiketta ja spagettia (vl) Savukalakeittoa (vl,g)
TO 1.12.	Lihamureketta, (l,m) basilikaperunoita (l,m,g) Sinappirelish-kastiketta (vl,g) Kalkkuna-tomaattikastiketta (vr,l,m), riisiä Porkkana-perunacurrya (vl) Mangorahkaa	Grillattua broileria tartar-kastikkeella (vl) Auringonkukansiemen-kasvisrisottoa (l,veg) Hemekeittoa ja pannukakkua Savupallas-salaattia	Jambalaya (l, g) Seiloriin persiljatarskaa dipin kera (vl) Hernekeittoa (l, g) pannukakun ja hillon kera Kasvishernekeittoa (k, l, g, ve) pannukakun ja hillon kera + Jauheliha -fetapizza + Kasvispizza (kapris, herkkusieni, aurinkokuivattu tomaatti)	Lindströminpihvi (vl), sipuli-kermastike (vl), perunat (l,m,g,v) Tonnikalakastiketta (vr,l,m), riisi (l,m,g) Curry-porkkanasuikalekeittoa (vr,l,g) Broilertortillat (vl) Tofu-kasvisalaattia (v,l,m,g) A la carte: Paistettua siikaa (l,m,g), hollandaisekastike (vl), tilli-sitruunaperunat (l,m,g,v)	A la carte: Oskarinleike Kanatortillat (vl) Kirjolohikeittoa (vl,g) Kasvistortillat (vl) Kaali-jauhelihakeittoa (l,g)
PE 2.12.	Tonnikalat-kasviskastiketta (vl), pastaa Broilertortillat, riisiä Kesäkurpitsa-sienivuokaa, riisiä Raparperiäisseliä	Kebab (vl,g) Kasviskroketteja (l,veg) Savuporokkeittoa (vl) Juustosalaattia À la carte: Paistettua kampelaa	Jauheliha-salamikastike (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Peperonata (k, l, g, ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Katkaraputäyteinen seileike dipin kera + Kana-pekonipizza + Kasvispizza (3 juuston pizza: cheddar, aura, feta)	Kinkkukiusausta (g,vl) Curry-kanakastiketta (vr,vl), riisi (l,m,g,v) Sieniseljankkaa (vr,l,m,v) Uuniperuna (l,m,g,v), sillikaviaaritäyte (vl,g) Pariloitua lohi-perunalaattia (vl,g) A la carte: Poronkäristystä (l,m,g), muusia (g)	Porsaanleike, sipuli-kurkkurelish, perunasosetta Paneroidut punajuuripihvit ja sipuli-kurkkurelish
MA 5.12.	Kalamurekepihvit (l),sitruunakastiketta (vl) Nautapataa grusialaisittain (vl,g), riisiä Auringonkukka-kasviswokkia (vr,l,g) Appelsiiniäisseliä	Broilerileikkeet timjamikastikkeella (vl) Yhteillä maustettua linsi-paprikapataa (l,g) Nakkikeittoa (l,g) Välimeren tonnikalasalaattia	+ Tex Mex wokkia (l, g) Broilerilasagneetta (vl) Kasvispihvit dipin kera (k, vl, pyydä ve) + Jauheliha-ananaspizza + Kasvispizza (feta, ananas, paprika)	Janssoninkiusausta (vl,g) Auringonkukka-kasviswokkia (vr,l,m,g,v) Lohikeittoa (l,m,g) A la carte: Sipulipihvi, lohkoperunat (g,l,m)	A la carte: Paprikaleike Jauhelihakääryle ja juusto-yrttikastike Juustoinen kasvikiusaus Feta-pinaattikeittoa
TI 6.12.	SULJETTU	Tiistai suljettu	Itsenäisyyspäivä! Olemme suljettuna!	Suljettu. Hyvää itsenäisyyspäivää!	Tiistaille toivotamme kaikille hyvää itsenäisyyspäivää!

DIPOLI BUFFET AVOINNA
LAUANTAISIN KLO 11.30-15.00

Dipoli la 26.11	Smökki la 26.11	Smökki su 27.11	Smökki la 3.12	Smökki su 4.12
Tomaatti-basilikabroilerpastaa (vl) Ratatouille (l,g)	Lihapyörkät kermaisen pippurikastikkeen kera (vl) Kermainen lohi-kasviskastike (vl, pyydä g) pastan kera Porkkanapihvit dipin kera (k, vl, pyydä ve) + Salami-herkkusienipizza + Kasvipizza (3 juuston pizza: cheddar, feta, aura)	Nakit sinappisen kastikkeen kera, lohkoperunat (vl) Kasvis-papupataa (k, l, g, ve) Rapeat kalapalat dipin kera (vl) + Kinkku -fetapizza + Kasvispizza (cheddar, herkkusieni, oliivi)	Broileri-pekoniapataa (vl) Falafelpyörkät hedelmäsalsan kera (k, l, sis.selleriä, pyydä ve) Kalapuitot tartar dipin kera (vl) + Salami-ananaspizza + Kasvipizza (cheddar, ananas, oliivi)	Pippuripossupataa (vl) Kananuggetit dipin kera (vl) Pedron kasvishöystö (k, l, g, pyydä ve) + Kinkku-herkkusienipizza + Kasvispizza (aura, herkkusieni, paprika)

